

அருள்மிகு
அபிராமிப்பெட்டர்

அருளிய

அபிராமி அந்தாதி

விளக்கவுரை
கவிஞர் கண்ணதாசன்

கண்ணதாசன் பதிப்பு

1977 -

2/00.

முதற்பதிப்பு : அக்டோபர், 1977

கீதா சமாஜம் வெளியீடு எண் : 3

உரிமை : ஆசிரியருக்கே

விலை : ரூபாய் இரண்டு

வெளியீடுவோர் :

கீதா சமாஜம்

16, ஹென்ஸ்மென் ரோடு,
தி. நகர், சென்னை-600 017.

அச்சிட்டோர்: நாதன் & கம்பெனி, சென்னை 600 042.

முன்னுரை

திருக்கடலூர் அன்னை அபிராமி, உமா தேவியின் மற்றோர் வடிவம்; தேவியின் வடிவங்களிலேயே திரு வருள் மிக்க வடிவம். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல் கொள்ளுவதற்கு முன்பே திருக்கடலூரில் கோவில் கொண்டவள் அன்னை அபிராமி.

அக்காலத்தில் அபிராமியின் சேவைக்குத் தங்களை நேர்ந்து விட்டுக் கொண்ட மங்கையர் பலர்.

அந் நாள் தேவதாசிகள் தங்களது காலக் கடமைகள் முடிந்ததும் அபிராமியின் சேவைக்கே தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொள்வார்கள்.

எந்தவொரு சக்தி வடிவத்திற்கும் இல்லாத சிறப்பு அன்னை அபிராமிக்கு இருப்பதாகக் கருதப் படுகிறது.

காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் வாழ்ந்த நாளிலும் அதை விட்டு வெளியேறிய பிறகும் இன்று வரை, எங்கள் நகரத்தார் போற்றி வணங்குவது அன்னை அபிராமியையே.

அபிராமி அந்தாதி இல்லாத வீடே எங்கள் சமூகத்தில் இல்லை.

‘பகவத் கீதை’க்கும் ‘பஜகோவிந்த’த்திற்கும் பிறகு “அபிராமி”யைப் பதிப்பிப்பதில் நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இதனைத் தொடர்ந்து எல்லாச் சமய நூல்களையும் கீதா சமாஜம் வெளியிடும்.

கவிதா,
சென்னை.

அன்பன்,
கண்ணதாசன்.

8.10.77.

அருட்பெருங்கடல்
திருக்கடவூர்
அபிராமிப்பட்டர்

வரலாறு

வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாத் தன்மையது
காவிரிப் பூம்புனல். அது அலங்கரித்து வளமுட்டும் தஞ்சைத்
தரணியில் அருள் நலம் கமழத் திகழ்வது திருக்கடவூர்.

காலனை உதைத்த வேலனின் தந்தை கோயில் கொண்
டருளிய அத்திருத்தலத்தில் அந்தணர் மரபில் சுமார்
முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவதரித்த அருள்
மாமுனிவரே அபிராமிப்பட்டர்.

அபிராமிப்பட்டர் என்பது அவர்தம் இயற்பெயரன்று.
அபிராமி அம்மையின் மேல் நீங்காத பற்று கொண்டமை
யால் வந்த சிறப்புப் பெயர்.

சங்க காலத்தும் கூட இங்ஙனம் இயற்றெயர் நீங்கி
சிறப்புப் பெயர் பெற்ற புலவர்கள் ஏராளம். குறுந்
தொகையில் “யாயும் ஞாயும் யாராகியரோ” எனவரும்
பாடலைப் பாடிய “செம்புலப் பெயல் நீரார்” என்ற
புலவரை உதாரணத்துக்குச் சொல்லலாம்.

அபிராமிப்பட்டர் அம்பிகை அம்மையை அகத்தில்
நினைந்து நினைந்து கண்டு ஆனந்திக்கும் நந்தேறு பெற்றவர்;
அதனால் புற உலகை மறந்தவர்.

அக்காலத்தில் தஞ்சையை ஆண்ட சரபோஜி மன்னர்
ஒரு தை அமாவாசை நாளன்று காவிரி சங்கமத்தில் நீராடி,
அபிராமி அம்மையை வணங்க ஆலயம் போந்தனர்.

அங்கு, அபிராமி அம்மையின் நினைவில் தன்னைமறந்து அபிராமிப்பட்டர் அமர்ந்திருந்தனர். அவரைப்பற்றி அரசரிடம் 'பித்தர்' என்றும் 'பேதையர்' என்றும் ஆங்குளோர் கூறினர்.

அதனை அறியும் அவாவில் அரசன் அவரை அணுகி, "இன்று திதி என்னவோ?" - என்னும் வினா எழுப்பி விடை வேண்டினன்.

நிலவனைய அம்மையின் திருவுருவப் பேரானந்த ஒளியைக் கண்டு தினைத்துக் கிடந்த அவர், அரசனின் அழைப்பில் அரை குறை விழிப்பைப் பெற்று, 'இன்று பெளர்ணமி' என விடை பகன்றனர்.

இறையருள் நயந்து இகம் மறந்தோர், இருளிலும் ஒளிதானே காண்பர்; அமாவாசையிலும் பெளர்ணமி தானே அவர்களுக்குத் தோன்றும்.

அருளாளர் கூறுவது உண்மையே போலும் என அரசனும் நம்பி அரண்மனை சென்றனன்.

பட்டர், விழிப்புணர்வு எய்தியபின் வேந்தனிடம் பிழைச் சொல் புகன்ற பேதமை நினைந்து வருந்தினார்; விழிப்பின்மையால் ஏற்பட்ட அப்பழிப்புக்குரிய நிலையினின்றும் தம்மைக் காத்தருள அம்மையை வேண்டினார்; "அரிகண்டம்" பாடினார். அம்மை காவாளெனின், எரியிலே உயிர் துறக்கும் முடிவை நாடினார்

அபிராமி சந்ததி முன் ஆழமான ஒரு குழியை வெட்டினார்; விறகை அடுக்கித் தீ மூட்டினார்; அதற்கும்மேல் ஒரு விட்டத்தில் நூறு கயிறுகளாலான ஒரு உரியைக் கட்டினார்; அதில் ஏறி அமர்ந்து, அம்மை உலக மாதாவின் மேல் பாடல் பூமாரியைக் கொட்டினார்.

"உதிக்கின்ற செங்கதிர்....." எனவருவது, அவர் பாடிய முதற் பாட்டு.

ஒவ்வொரு பாடலும் பாடி முடித்தபின் உரியின் ஒவ்வொரு கயிற்றையும் அறுத்துக் கொண்டே வந்தார். பலபாடல்கள் பாடியும் அம்மை தன் திருக்காட்சிப்பேற்றை அருளவில்லை.

‘அம்மையின் விழிகளில் அருளுண்டு; அவளைப் போற்ற
என்பால் மனமுண்டு; பழி பாவம் கொண்டுமூலும் மாந்த
ருடன் இனி ஏன் எனக்குத் தொடர்புண்டு?’ ---- என
உள்ளத்தால் நினைந்துருகி “விழிக்கே அருளுண்டு.....”
எனவரும் பாடலைப் பாடினார்.

அது, எழுபத்தொன்பதாவது பாடல்! அந்தப்
பாட்டைக் கேட்ட அபிராமி அம்பிகை எழுந்தருளினாள்.
பலகோடி நிலவுகள் ஒளி வீசுவதற்கொப்பான தன்
‘தாடக்கம்’ என்ற திருச்செவித் தோட்டை வானகத்தே
கழற்றிச் சுழற்றி விட்டாள். அந்தத் திருவொளியில் உலகே
மூழ்கிப் பேரானந்தம் கொண்டது.

‘அன்புத் ‘தொண்டனே! நீ மன்னன் பால் சொன்ன
சொல் பொய்க்காமற் காத்தோம்; மெய்யாகச் செய்தோம்!
நீ மேலும் பாடி எம்மை மகிழ்விப்பாயாக! அவற்றை
உலகோரையும் பாடச் செய்து உய்விப்பாயாக!’ — என
அகிலாண்டநாயகி அபிராமி அம்மையே அடியவரை
வேண்டினாள்.

“அடியவர்கள்தாம் இறைவனை வேண்டுவர் என்ப
தில்லை; இறை முதலானோரும் அடியவர்களை வேண்டுவர்” —
என்டதை அபிராமிப்பட்டர் வரலாறு மெய்ப்பிக்கிறது.

அமாவாசையில் அம்பிகையின் திருச்செவித் தோட்டின்
நிலவொளியைக் கண்டு, அருட்பெருங்கடல் திருக்கடலூர்
அபிராமிப்பட்டரின் அருள்மிகு திறம்வியந்து வணங்கினாள்,
சரபோஜி மன்னன்.

அருட்பெருந்தகை பட்டருக்கு மானியம் டோன்ற
சீர் சிறப்புகளையும் மலிய வழங்கி வாழையடி வாழையாக
அவர்தம் மரபு துய்த்து வாழ வழி செய்தான், அவன்!

பிழைத்தோரையும், வேண்டினால் காத்தலைச்செய்பவள்
அபிராமி! அந்த அருள்மிகு தாயை நாமும் வேண்டி
வளங்களை அடைவோம்; நலன்களைப் பெறுவோம்.

அபிராமி அம்மை பதிகம்

(சில பாடல்கள்)

தூயதமிழ்ப் பாமாலை சூட்டுதற்கு மும்மதநால்
வாயைங் கரன்றாள் வழுத்துவாம்—நேயர்நிதம்
எண்ணும் புகழ்க் கடலூர் எங்கள்அபி ராமவல்லி
நண்ணும் பொற் பாதத்தில் நன்கு.

* * *

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடுவா ராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணி யிலாத உடலும்
சலியாத மனமும்அன் பகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தா னமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
துன்பமில் லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும்உத விப்பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்;
அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே!
ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே!

வாடாமல் உயிரெனும் பயிர்தழைத் தோங்கிவர
அருள்மழை பொழிந்தும் இன்ப
வாரிதியிலே நின்ன தன்பெனுஞ் சிறகினால்
வருந்தா மலேய ணைத்துக்
கோடாமல் வளர்சிற் றெறும்புமுதல் குஞ்சரக்
கூட்டமுத லான சீவ
கோடிகள் தமக்குப் புசிக்கும் புசிப்பினைக்
குறையாம லேகொ டுத்து
நீடாழி யுலகங்கள் யாவையும் நேயமாய்
நின்னுதர பந்தி பூக்கும்
நின்மலி! அகிலங்க ளுக்கு(கு)அன்னை என்றோதும்
நீலியென்று(று) ஓது வாரோ?

ஆடாத நான்மறையின் வேள்வியால் ஒங்குபுகழ்
ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!

அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே!

ஞானந் தழைத்துன் சொருபத்தை அறிகின்ற
நல்லோர் இடத்தி னிற்போய்

நடுவினி விருந்துவந் தடிமையும் பூண்டவர்
நவிறறும் உபதேச முட்கொண்டு

ஈனந்தனைத் தள்ளி எனதுநா னெனுமானம்
இல்லாம லேது ரத்தி

இந்திரிய வாயில்களை இறுகப்பு தைத்துநெஞ்சு
இருளற விளக்கேற் றியே

ஆனந்த மானவிழி அன்னமே! உன்னைஎன்
அகத்தா மரைப்போ திலே

வைத்துவே றேகலை யற்றுமே லுற்றபர
வசமாகி அழியாத தோர்

ஆனந்த வாரிதியில் ஆழ்கின்ற தென்காண்
ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!

அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே!

மிகையுந் துரத்தவெம் பிணியுந் துரத்த
வெகுளி யானதுந் துரத்த

மிடியுந் துரத்தநரை திரையும் துரத்தமிகு
வேதனை களுந் துரத்த

பகையுந் துரத்தவஞ் சனையுந் துரத்த
பசியென் பதுந்து ரத்த

பாவந் துரத்த பதிமோகந் துரத்த
பலகா ரியமுந் துரத்த

நகையுந் துரத்தஊழ் வினையுந் துரத்த
நாளுந் துரத்த வெகுவாய்

நாவறண் டோடிகால் தளர்ந்திடும் என்னையே
நமனுந் துரத்து வாரோ?

அகிலஉல கங்கட்கும் ஆதார தெய்வமே!
ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!

அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே!

சிவமயம்

அருள்மிகு

அபிராமிப்பட்டர்

அருளிய

அபிராமி அந்தாதி

கணபதி காப்பு

தாரமர் கொன்றையும் சண்பக
மாலையும் சாத்தும்தில்லை
ஊரர்தம் பாகத்(து) உமைமைந்த
னேஉல(கு) ஏழும்பெற்ற
சீரபி ராமிஅந் தாதிஎப்
போதும்என் சிந்தையுள்ளே
காரமர் மேனிக் கணபதி
யேநிற்கக் கட்டுரையே.

கொன்றை மாலையும், சண்பக மாலையும், அணிந்து
நிற்கும் தில்லையம்பதி நாயகனுக்கும், அவன் ஒரு பாதியாய்
நிற்கும் உமைக்கும் மைந்தனே! மேகம் போன்ற கருநிற
மேனியை உடைய பேரழகு வினாயகரே! ஏழ்உலகை
யும் பெற்ற சீர் பொருந்திய அபிராமித் தாயின் அருளையும்,
அழகையும், எடுத்துக் கூறும் இவ்வந்தாதி எப்பொழுதும்
என் சிந்தையுள்ளே உறைந்து இருக்க அருள் புரிவாயாக!

கரிய நிற யானையின் மேனியைக் கொண்ட தெய்வ
வினாயகர்ஆதலின் “காரமர் மேனி” என்றார்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

தார் — பூமாலை, கார் — மேகம்.

நூல்

யோகத்தின் முதற்படிக்கு

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித்
 திலகம் உணர்வுடையோர்
 மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம்
 போது மலர்க்கமலை
 துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக்
 குங்கும தோயமென்ன
 விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி
 என்றன் விழுத்துணையே.

1

உதய சூரியனின் செம்மையான கதிரைப் போலவும், உச்சித் திலகம் என்கிற செம்மலரைப் போலவும், போற்றப் படுகின்ற மாணிக்கத்தைப் போலவும், மாதுள மொட்டுப் போலவும் ஒத்து விளங்கும் மென்மையான மலரில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகளும், துதிக்கக்கூடிய வடிவை யுடையவள், என் அபிராமியாகும். அவள் கொடி மின்னலைப் போன்றும், மலரம் மிகு குங்குமக்குழம்பு போன்றும் சிறந்த திருமேனியுடையவள். இனி அவளே எனக்குச் சிறந்த துணையாவாள்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

உச்சித்திலகம் — மஞ்சாடி மலர், கடி — நறுமணம்.

முக்கால் ஓரளவும் முழுமையாகப் பெற
 துணையும் தொழுந்தெய்வ மும்பெற்ற
 தாயும் சுருதிகளின்
 பணையும் கொழுந்தும் பதிகொண்ட
 வேரும் பனிமலர்ப்பூங்
 கணையும் கருப்புச் சிலையுமென்
 பாசாங் குசமும்கையில்
 அணையும் திரிபுர சுந்தரி
 யாவ(து) அறிந்தனமே.

2

அபிராமி அன்னையை நான் அறிந்து கொண்டேன். அவளே எனக்குத் துணையாகவும், தொழுகின்ற தெய்வமாகவும், பெற்ற தாயாகவும் வ்ளங்குகின்றாள். வேதங்களில் தொழிலாகவும், அவற்றின் கிளைகளாகவும். வேராகவும் நிலைபெற்று இருக்கின்றாள். (வேதங்களில் சாகை, உபநிஷதம், பிரணவம் ஆகிய எல்லா நிலைகளாகவும் தானே நிற்கிறாள்.) அவள் கையிலே குளிர்ந்த மலர் அம்பும், கரும்பு வில்லும், மெல்லிய பாசமும், அங்குசமும் கொண்டுவிளங்குகின்றாள். அந்தத் திரிபுர சுந்தரியே எனக்குத் துணை.

அருஞ்சொற் பொருள்:

சுருதிகளின் பணை — வேதங்களின் விழுமிய பொருள்.

தனையறுக்க

அறிந்தேன் எவரும் அறியா

மறையை அறிந்துகொண்டு

செறிந்தேன் உனது திருவடிக்

கேதிரு வேவெருவிப்

பிறிந்தேன் நின் அன்பர் பெருமைஎண்

னாத கருமநெஞ்சால்

மறிந்தே விழும்நர குக்குற

வாய மனிதரையே.

3

அருட்செல்வத்தை அன்பர்களுக்கு வழங்கும் அபிராமியே! நின் பெருமையை உணர்த்தும் அடியார்களின் கூட்டுறவை நான் நாடியதில்லை. மனத்தாலும் அவர்களை எண்ணாத காரணத்தால் திவினை மிக்க என் நெஞ்சானது நரகத்தில் வீழ்ந்து மனிதரையே நாடிக் கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது நான் அறிந்து கொண்டேன். ஆதலினால் அத்தியவழி மாக்களை விட்டுப் பிரிந்து வந்து விட்டேன். எவரும் அறியாத வேதப் பொருளைத் தெரிந்து கொண்டு உன் திருவடியிலேயே இரண்டறக் கலந்து விட்டேன். இனி நீயே எனக்கு துணையாவாய்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

மறை — வேதம், திரு — செல்வம்.

ஞானம் பேறுவதற்கு

மனிதரும் தேவரும் மாயா
முனிவரும் வந்துசென்னி
குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே
கொன்றை வார்சடைமேல்
பனிதரும் திங்களும் பாம்பும்
பகீரதி யும்படைத்த
புனிதரும் நீயும்என் புந்திஎந்
நாளும் பொருந்துகவே.

4

மனிதர். தேவர் பெரும் தவமுனிவர் முதலியோர் தலைவைத்து வணங்கும் அழகிய சிவந்த பாதங்களை யுடைய கோமளவல்லியே! தன்னுடைய நீண்ட சடாமுடியில் கொன்றையையும், குளிர்ச்சிதரும் இளம் சுந்திரனையும், அரவையும், கங்கையும் கொண்டு விளங்குகின்ற புனிதரான சிவபெருமானும் நீயும், இடையறாது என் மனத்திலே ஆட்சியருள வேண்டும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

மாயா — சாதல் இல்லாத, புந்தி — சிந்தை.

கோடிய துன்பங்கள் நீங்க

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை
செய்யும் புணர்முலையாள்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல்
மனோன்மணி வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சு)அழு தாக்கிய
அம்பிகை அம்புயமேல்
திருந்திய சுந்தரி அந்தரி
பாதம்என் சென்னியதே.

5

அபிராமி அன்னையே! உயிர்களிடத்திலே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய மூவகை நிலைகளிலும் நிறைந்து இருப்பவளே: மாணிக்கப் பூண் அணிந்த நெருக்கமான,

அடர்ந்த தனங்களின் சுமையால் வருந்துகின்ற வஞ்சிக் கொடி போன்ற இடையை உடையவளே! மனோன்மணியானவளே! (அன்பர்களை ஞான நிலைக்குக் கொண்டு செல்கின்றவள்) நீண்ட சடையை உடைய சிவபெருமான் அன்றொருநாள் அருந்திய விஷத்தை அமுதமாக்கிய அழகிய தேவி! நீ வீற்றிருக்கும் தாமரையைக் காட்டிலும் மென்மையான நின் திருவடிகளையே, என் தலைமேல் கொண்டேன்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

முப்புரை — முவகைநிலை, மருங்கல் — இடை.

பேறற்கிய கீர்த்திகளைப் பேற

சென்னிய(து) உன்பொன் திருவடித்
தாமரை சிந்தையுள்ளே

மன்னிய(து) உன் திரு மந்திரம்
சிந்தூர வண்ணப்பெண்ணே

முன்னிய நின் அடி யாருடன்
கூடி முறைமுறையே

பன்னிய(து) என்றும் உன் றன்பர
மாகம பத்ததியே.

6

செம்மையான திருமேனியுடைய அபிராமித் தாயே! என்றும் என் தலைமேல் இருக்கக் கூடியது, நின் அழகிய திருவடியே! என்றும் என் சிந்தையுள்ளே நிலை பெற்று இருக்கக்கூடியது, நின் திருமந்திரமே! செந்தூர், நிறமுடைய அழகிய தேவி, நான் இனி என்றும் கலந்திருப்பது நின்னையே; மறவாது தொழும் அடியார்களையே! நான் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்வது, உன்னுடைய மேலான ஆகம நெறியையே!

அருஞ்சொற் பொருள்:

சென்னி — தலை, ஆகமம் — வேதநெறி.

சித்தம் சபலாடையாதிருக்க

ததியுறு மத்திற் சுழலும்என்
ஆவி தளர்விலதோர்
கதியுறு வண்ணம் கருதுகண்
டாய்கம லாலயனும்
மதியுறு வேணி மகிழ்நனும்
மாலும் வணங்கிஎன்றும்
துதியுறு சேவடி யாய்சிந்து
ரானன சுந்தரியே.

7

தாமரை மலால் உதித்தவனும், கலைமகளின் கொழுநனும் ஆகிய பிரம்மனும், திருமாலும், வணங்கிப் போற்றுகின்ற சிவந்த பாதங்களையுடைய செந்தூர திலகம் கொண்டு விளங்கும் பேரழகானவனே! தயிரைக் கடையும் மத்துப் போன்று உலகில் பிறப்பு, இறப்பு என்று சுழன்று வருந்தாமல், என் உயிர் நல்லதொரு மோட்ச கதியையுடைய அருள் புரிவாயாக!

அருஞ்சொற் பொருள்:

கதி — புகலிடம், அயன் — படைப்போன் (பிரம்மா).

மிகு இச்சைகளிளிரும் வீடுபட

சுந்தரி எந்தை துணைவிஎன்
பாசத் தொடரைஎல்லாம்
வந்தரி சிந்தூர வண்ணத்தி
னாள்மகி டன்தலைமேல்
அந்தரி நீலி அழியாத
கன்னிகை ஆரணத்தோன்
சுந்தரி கைத்தலத் தாள்மலர்த்
தாள்என் கருத்தனவே.

8

என் அபிராமி அன்னையே பேரழகானவள். அவள் என் தந்தை சிவபெருமானின் துணைவி. என்னுடைய அகம்,

புறமாகிய அனைத்து பந்த பாசங்களையும் போக்கக் கூடியவள் செந்நிறத் திருமேனியாள். அன்றொருநாள் மகிஷாசுரனின் தலைமேல் நின்று, அவனை வதம் செய்தவள். (அகந்தையை அழித்தவள்). நீலநிறமுடைய நீலி என்னும் கன்னியானவள். தன்னுடைய கையில் பிரம்ம கபாலத்தைக் கொண்டிருப்பவள். அவளுடைய மலர்த்தாயையே என்றும் என் கருத்தில் கொண்டுள்ளேன்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

சுந்தரி-மேலான அழகுடையவள், மகிடன்-மகிஷாசுரன்.

பகிப்பீணி போக்க

கருத்தன எந்தைதன் கண்ணன
வண்ணக் கனகவெற்பிற்
பெருத்தன பால்அழும் பிள்ளைக்கு
நல்கின பேரருள்கூர்
திருத்தன பாரமும் ஆரமும்
செங்கைச் சிலையும் அம்பும்
முருத்தன மூரலும் நீயும்அம்
மேவந்தென் முன்றிற்கவே. 9

அபிராமித் தாயே! என் தந்தை சிவபெருமானின் கருத்திலும், கண்ணிலும் நின்று விளங்கக் கூடியது, பொன் மலையென மதர்த்து நிற்கும் நின் திருமுலையேயாகும். அம் முலையே நீ உயிர்களிடத்தில் காட்டும் பரிவை காட்டுவதற்காக அமுதப் பிள்ளையாகிய ஞான சம்பந்தருக்கு பால் நல்கியது. இப்படிப்பட்ட அருள்மிக்க கனமான கொங்கையும், அதில் விளங்கக் கூடிய ஆரமும், சிவந்த கைகளில் விளங்கும் வில்லும், அம்பும் நின்னுடைய சிவந்த இதழ் நகையும் என்முன் காட்சியருள வேண்டும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

வெற்பு — மலை, தனம் — முலை.

முக்தி நிலை அநிய

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும்
 நடந்தும் நினைப்ப(து) உன்னை
 என்றும் வணங்குவ(து) உன்மலர்த்
 தாள்ளமு தாமறையின்
 ஒன்றும் அரும்பொரு ளேஅரு
 ளேஉமையேஇமயத்(து)
 அன்றும் பிறந்தவ ளேஅழி
 யாமுத்தி ஆனந்தமே.

10

அறிதற்கரிய பொருளே! அருளே உருவான உமையே!
 அக்காலத்திலே இமயமலையில் பிறந்தவளே! என்றும்
 அழியாத முக்தி ஆனந்தமாக விளங்குபவளே! உணர்தற்கரிய
 பெருமைவாய்ந்த வேதப் பொருளில் ஒன்றிய பொருளே!
 நான் நின்றாலும், இருந்தாலும், கிடந்தாலும் என் நிலையில்
 இருப்பினும் நின்னையே நினைந்து தியானிக்கிறேன். நான்
 வணங்குவதும் நின் மலர் போன்ற பாதங்களையேயாகும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

எழுதாமறை — செவிவழி கேட்டு உணர்தற்குரிய வேதம்,
 முக்தி — மோட்சம்.

என்றும் இன்பங்கள் தழைக்க

ஆனந்த மாய்என் அறிவாய்
 நிறைந்த அமுதமுமாய்
 வானந்த மான வடி(வு)உடை
 யாள்மறை நான்கினுக்கும்
 தானந்த மான சரணர
 விந்தம் தவளநிறக்
 கானந்தம் ஆடரங் காம்பம்பி
 ரான்முடிக் கண்ணியதே.

11

அபிராமித்தாய் என் ஆனந்தமாகவும், என் அறி
 வாகவும் விளங்குகின்றாள், என் வாழ்வில் அமுதமாக

நிறைந்திருக்கிறாள். அவள் ஆகாயத்தில் தொடங்கி, மண், நீர், நெருப்பு, காற்று என்ற ஐம்பெரும் வடிவுடையவள். வேதம் நான்கினுக்கும் (ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வண) தானே தொடக்கமாகவும், முடிவாகதுவும் இருப்பவள். இப்படிப்பட்ட தாயின் திருவடித் தாமரைகள், திருவெண்காட்டில் திருநடனம் புரியும் எம்பிரான் ஈசன் முடிமேல் தலைமாலையாகத் திகழ்வன.

அருஞ்சொற் பொருள்:

அந்தம் — முடிவு, முடிக்கண்ணி — தலைமலை.

தீயான யோகத்தில் வெற்றியடைய

கண்ணிய(து) உன்புகழ் கற்ப(து)உன்

நாமம் கசிந்துபத்தி

பண்ணிய(து) உன்இரு பாதாம்

புயத்தில் பகல்இரவா

நண்ணிய(து) உன்னை நயந்தோர்

அவையத்து நான்முன்செய்த

புண்ணியம் ஏ(து)என்அம் மேபுவி

ஏழையும் பூத்தவளே.

12

என் அம்மையே! அபிராமித் தாயே! ஏழ் உலகையும் பெற்றவளே! நான் எப்பொழுதும் ஊனுருக நினைவது உன்புகழே. நான் கற்பதோ உன் நாமம். என் மனம் கசிந்து பக்தி செய்வதோ உன் திருவடித் தாமரை. நான் இரவென்றும், பகலென்றும், பாராமல் சென்று சேர்ந்திருப்பது உன் அடியார் கூட்டம். இவைகளுக்கெல்லாம் தாயே, நான் செய்த புண்ணியம் தான் என்ன!

அருஞ்சொற் பொருள்:

கண்ணியது — நினைப்பது, நண்ணியது — அனுசியது.

தாயைச் சரணடைய

பூத்தவ னேபுவ னம்பதி
 னுன்கையும் பூத்தவண்ணம்
 காத்தவ னேபின் கரந்தவ
 னேகறைக் கண்டனுக்கு
 மூத்தவ னேஎன்றும் மூவா
 முகுந்தற்(கு) இளையவளே
 மாத்தவ னேஉன்னை அன்றிமற்
 ரோர்தெய்வம் வந்திப்பதே.

13

உலகம் பதினான்கையும், பெற்றவளே! எப்படிப் பெற்றாயோ அப்படியே உலகத்தைக் காப்பவளே! பின்பு ஏதோ ஒரு காரணம் கருதி உலகத்தை உன்னில் அடக்கிக் கொண்டவளே! கறைக்கண்டனுக்கு (ஆலகால விஷத்தை உண்டதால் கறை எனப்பட்டது) மூத்தவளே. (ஆதி சக்தியி் லிருந்தே சிவன், பிரம்மா, விஷ்ணு முதலானோர் தோன்றி னார்கள் என்பது வரலாறு) என்றும் சீர் இளமை பொருந்திய திருமாலுக்குத் தங்கையே! அருந் தவத்தின் தலைவியே! அபிராமி அன்னையே! உன்னையன்றி மற்றொரு தெய்வத்தை வணங்கேன்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

புவனம் — உலகம், கரந்தவள் — தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டவள்.

பரமானந்த சுகம் பேற

வந்திப் பவர்உன்னை வானவர்
 தானவர் ஆனவர்கள்
 சிந்திப் பவர்நல் திசைமுகர்
 நாரணர் சிந்தையுள்ளே
 பந்திப் பவர்அழி யாப்பர
 மானந்தர் பாரில்உன்னைச்
 சந்திப் பவர்க்(கு)எளி தாம்எம்
 பிராட்டிநின் தண்ணளியே,

14

ஏ, அபிராமி அன்னையே! உம்மை வணங்குபவர்கள் தேவர்கள், அசுரர்கள் மற்றும் உன்னை விரும்பிப் பலகாலும் தொழும் அடியார்கள். நான்கு முகங்களையுடைய பிரம்மனும், விஷ்ணுவும் உன்னைச் சிந்திப்பவர்கள்! நின்னை மனத்திற்குள் கட்டுப் படுத்தியவர் என்றும் அழியாத பரமானந்த நாதனாகிய சிவபெருமானே! இவர்களைக் காட்டிலும் உலகத்தில் நின்னைத் தரிசனம் செய்வோர்க்கே எளிதில் நீ அருள்புரிகின்றாய். என் தாயே! உன் கருணைதான் என்னே! வியத்தற்குரிய தன்மையது!

அருஞ்சொற் பொருள்:

திசைமுகர் — நான்முகன், பரமானந்தன் — என்றும் களிநடம் புரியும் சிவபெருமான்.

நீர்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பம் பெற

தண்ணளிக் கென்றுமுன் னேபல

கோடி தவங்கள்செய்வார்

மண்ணளிக் குப் செல்வ மோபெறு

வார்மதி வானவர்தம்

விண்ணளிக் கும்செல்வ மும்அழி

யாமுத்தி வீடுப ன்றே

பண்ணளிக் கும்சொல் பரிமள

யாமனைப் பைங்கிளியே.

15

அன்னையே! அபிராமித் தாயே! இசையை எழுப்பக் கூடிய அழகிய இன்சொல் கூறும், எம் பசங்கிளியே! நின்றுருவருள் நாடி பலகோடி தவங்களைச் செய்தவர்கள் இவ்வுலகத்தில் கிடைக்கக் கூடிய செல்வங்களை மட்டுமோ பெறுவர்? சிறந்த தேவேந்திரன் ஆட்சி செய்யக் கூடிய விண்ணுலக போகத்தையும் பெறுவர். மற்றும், அழியாத முக்திப் பேற்றையும் அடைவார்கள் அல்லவா!

அருஞ்சொற் பொருள்:

வானவர் — தேவர்கள், பண் — இசை.

அனைத்தையும் அநியும் ஆற்றல் பெற

கிளியே கிளைஞர் மனத்தே
கிடந்து கிளர்ந்தொளிரும்
ஒளியே ஒளிரும் ஒளிக்கிட
மேளண்ணில் ஒன்றுமில்லா
வெளியே வெளிமுதல் பூதங்க
ளாகி விரிந்தஅம்மே
அளியேன் அறிவள விற்து(கு)அள
வான(து) அதிசயமே.

16

கிளி போன்றவளே! தாயே! உன்னை நினைந்து வழி
படும் அடியார் மனத்தினிலே சுடர் விட்டுப் பிரகாசிக்கும்
ஒளியே! அவ்வாறு ஒளிரும் ஒளிக்கு நிலையாக இருப்பவளே!
ஒன்றுமே இல்லாத அண்டமாகவும், அவ்வண்டத்தினின்று
ஐம்பெரும் பூதங்களாகவும் விரிந்து நின்ற தாயே! எளியே
ஒகிய என் சிற்றறிவிற்கு நீ எட்டுமாறு நின்றதும் அதிசய
மாகும்!

அருஞ்சொற் பொருள்:

வெளி — ஆகாயம், ஒளிரும் — ஒளிவிசும்.

மங்கையர் அழகு நலன்பெற

அதிசய மான வடி(வு)உடை
யாள்அர விந்தமெல்லாம்
துதிசய ஆனன சுந்தர
வல்லி துணைஇரதி
பதிசய மான(து) அபசய
மாகமுன் பார்த்தவர்தம்
மதிசய மாகவன் றோவாம
பாகத்தை வவ்வியதே.

17

அபிராமி அன்னை, அதிசயமான அழகுடையவள்!
அவள் தாமரை போன்ற மலர்களினொல்லாம் துதிக்கக்கூடிய
வெற்றி பொருந்திய அழகிய முகத்தையுடையவள்; கொடி

போன்றவள்; அவள் கணவன் முன்பு ஒருநாள் மன்மதனின் (ரதியின் கணவன்) வெற்றிகளையெல்லாம், தோல்வியாக்க நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தார். அப்படிப் பட்டவரின் மனத்தையும் குழையச் செய்து, அவருடைய இடப் பாகத்தைக் கவர்ந்து கொண்டாள், வெற்றியுடைய தேவி.

அருஞ்சொற் பொருள்:

அரவிந்தம் — தாமரை, அபசயம் — தோல்வி,
வாம பாகம் — இடப்பாகம்.

மரணத்தை வேல்ல

வவ்விய பாகத்(து) இறைவரும்
நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும் உங்கள் திருமணக்
கோலமும் சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்தென்னை ஆண்டபொற்
பாதமும் ஆகிவந்து
வெவ்விய காலன்என் மேல்வரும்
போது வெளிநிற்கவே.

18

அபிராமித் தாயே! என் அகப்பற்று, புறப்பற்று ஆகிய பாசங்களை அகற்றி என்னை ஆட்கொண்டு அருளிய நின் பொற்பாதங்களோடு, எந்தை எம்பிரானோடு இரண்டறக் கலந்திருக்கும் அர்த்த நாரீஸ்வரர் அழகும், தனித்தனி நின்று காட்சிதரும் திருமணக் கோலமும், கொடியகாலன் என்மேல் எதிர்த்து வரும் காலத்தில் காட்சியருள வேண்டும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

செவ்வி — அருமை, வெவ்விய — கொடிய.

ஸ்ரீ சகீர வற்பாட்டிள் போது

வெளிநின்ற நின்திரு மேனியைப்
பார்த்தென் விழியும்நெஞ்சம்
களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்ட
தில்லை கருத்தினுள்ளே

தெளிநின்ற ஞானம் திகழ்கின்ற
தென்ன திருவுளமோ
ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும்
மேவி உறைபவளே.

19

ஒளிபொருந்திய ஒன்பது கோணங்களில் உறை
கின்ற தாயே! (நவசக்தி)! நின் திருமணக் காட்சி தருவதைக்
கண்ட என் கண்களும், நெஞ்சம் கொண்ட மகிழ்ச்சி
வெள்ளத்திற்கு இதுவரை ஒரு கரை கண்டதில்லை. ஆயினும்
தெளிந்த ஞானம் இருப்பதை உணர்கிறேன். இது உன்
னுடைய திருவருள் பயனேயாகும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

மேவி — பரவி, ஞானம் — தெளிந்த பக்தி.

கபடிநா நண்பர்களைப் பேற
உறைகின்ற நின்திருக் கோயில்நின்
கேள்வர் ஒருபக்கமோ
அறைகின்ற நான்மறை யின்அடி
யோழுடி யோஅமுதம்
நிறைகின்ற வெண்திங்க ளோகஞ்ச
மோஎன்றன் நெஞ்சகமோ
மறைகின்ற வாரிதி யோபூர
ணைசல மங்கலையே.

20

என்றும் பூரணமாய் விளங்குகின்ற அபிராமி அன்னையே!
நீ வீற்றிருக்கும் திருக்கோயில் நின் கொழுநராகிய சிவ
பெருமானின் ஒரு பாகமோ? அன்றி, ஒதப் படுகின்ற நான்கு
வேதங்களின் ஆதியோ? அந்தமோ? அன்றியும், அமீர்தம்
போன்ற குளிர்ந்த முழுச் சந்திரனேயன்றி வெண்
தாமரையோ? இல்லை என்னுடைய நெஞ்சம்தானோ? அல்லது
செல்வமெல்லாம் மறைந்திருக்கக் கூடிய பாற்கடலோ?
தாயே! நீ எங்கும் நிறைந்திருப்பதால் எதில் என்று தோன்ற
வில்லையே!

அருஞ்சொற் பொருள்:

கேள்வர் — கணவர், திங்கள் — சந்திரன்.

பெண்மை நலன்கள் சிறக்க

மங்கலை செங்கல சம்முலை
 யாள்மலை யாள்வருணச்
 சங்கலை செங்கைச் சகல
 கலாமயில் தாவுகங்கை
 பொங்கலை தங்கும் புரிசடை
 யோன்புடை யாள்உடையாள்
 பிங்கலை நீவிசெய் யாள்வெளி
 யாள்பசும் பெண்கொடியே. 21

அம்மா அபிராமி! என்றும் பசுமையான பெண் கொடியாக விளங்குபவளே! என்றும் சுமங்கலியே! செங்கலசம் போன்ற தனங்கனையுடையவளே! உயர்ந்த மலையிலே உதித்தவளே! வெண்மையான சங்கு வளையல்களை அணியும் செம்மையான கரங்கனையுடையவளே! சகல கலைகளும் உணர்ந்த மயில் போன்றவளே! பாய்கின்ற கங்கையை, நுரை கடலைத் தன் முடியிலேதரித்த சிவபெருமானின் ஒரு பாதி ஆனவளே! என்றும் பக்தர்கனையுடையவளே! பொன் நிறமுடையவளே! கருநிறமுடைய நீவியே! சிவந்த மேனியளாகவும் விளங்குகின்றவளே!

அருஞ்சொற் பொருள்:

செய்யாள் — சிவந்த மேனியாள், பொங்கலை — பொங்குகின்ற அலைகளையுடைய கங்கை.

பிறவா வரம்பேற

கொடியே இளவஞ்சிக் கொம்பே
 எனக்குவம் பேபமுத்த
 படியே மறையின் பரிமள
 மேபனி மால்இமயப்
 பிடியே பிரமன் முதலாய
 தேவரைப் பெற்றஅம்மே
 அடியேன் இறந்(து)இங்(கு) இனிப்பிற
 வாமல்வந்(து) ஆண்டுகொள்ளே. 22

கொடியானவளே! இளமையான வஞ்சிப் பொற்
கொம்பே! தகுதியற்ற எனக்குத் தானே வந்து அருளளித்த
கணியே! மணம் பரப்பும் வேத முதற்பொருளே! பனி
உருகும் இமயத்தில் தோன்றிய பெண் யானே போன்றவளே!
பிரம்மன் முதலாகிய தேவர்களைப் பெற்றெடுத்தத் தாயே!
அடியேன் இப்பிறவியில் இறந்த பின், மீண்டும் பிறவாமல்
தடுத்தாட் கொள்ள வேண்டும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

பிடி — பெண் யானே, பரிமளம் — நறுமணம்.

சந்நிய உபவுகளைக் காண

கொள்ளேன் மனத்தில்நின் கோலம்அல்
லா(து)அன்பர் கூட்டந்தன்னை

விள்ளேன் பரசம யம்விரும் .

பேன்வியன் மூவுலகுக்(கு)

உள்ளே அனைத்தினுக் கும்புறம்

பேஉள்ளத் தேவினைந்த

கள்ளே களிக்கும் களியே

அளியளன் கண்மணியே.

23

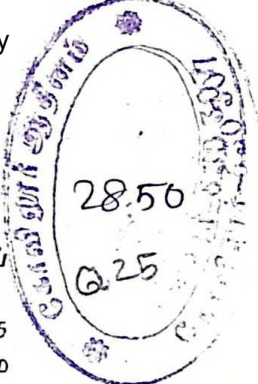
அபிராமித் தாயே! நின்னுடைய கோல மில்லாத
வேறொரு தெய்வத்தை மனத்தில் கொள்ளேன். நின்னுடைய
அடியார்கள் கூட்டத்தைப் பகைத்துக் கொள்ள மாட்டேன்.
உன்னையன்றிப் பிற சமயங்களை விரும்பமாட்டேன். மூன்றுல
கங்கட்கு (மண், விண், பாதாளம்) உள்ளேயும், யாவற்றி
னுக்கும் வெளியேயும், நிறைந்திருப்பவளே! எம்முடைய
உள்ளத்திலே ஆனந்தக் களிப்பை உண்டாக்கும் தள்ளே!
ஆனந்தத்திற்கு ஆனந்தமானவளே! எளியேனாகிய எனக்கும்
அஞ்ள் பாலித்த என் கண்மணி போன்றவளே!

அருஞ்சொற் பொருள்:

பரசமயம் — பிற சமயம், விள்ளேன் — விட்டுப் பிரியேன்

தீராத தோய்கள் தீ

மணியே மணியின் ஒளியே
ஒளிரும் மணிபுனைந்த
அணியே அணியும் அணிக்கழ
கேஅணு காதவர்க்குப்
பிணியே பிணிக்கு மருந்தே
அமரர் பெருவிருந்தே
பணியேன் ஒருவரை நிற்பதம்
பாதம் பணிந்தபின்னே.

24

அபிராமித் தாயே! மணியாக - விளங்குபவளே!
அம்மணியில் உண்டாகும் ஒளியாகவும், விளங்குபவளே!
ஒளி பொருந்திய நவமணிகளால் இழைக்கப்பட்ட அணி
யாகவும், அந்த அணிக்கு அழகாகவும் திகழ்பவளே! நின்னை
அணுகாதவர்க்குப் பிணியென நிற்பவளே! நின்னை அண்டி
வரும் பாபாத்துமாக்களின் பிணிக்கு மருந்தாகவும்
நிற்பவளே! தேவர்களுக்குப் பெரும் விருந்தாய் தோன்றும்
அன்னையே! நின் அழகிய தாமரை போலும் சேவடியைப்
பணிந்த பின்னே, வேறொரு தெய்வத்தை வணங்க
மனதாலும் நினையேன்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

பிணி - நோய், பதம் - தாமரை.

எண்ணியவை எண்ணியபடி எய்த

பின்னே திரிந்(து)உன் அடியாரைப்
பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கள் முயன்றுகொண்
டேன்முதல் மூவருக்கும்
அன்னே உலகுக்(கு) அபிராமி
என்னும் அருமருந்தே
என்னே இனிஉன்னை யான்மற
வாமல்நின்(று) ஏத்துவனே.

25

அம்மையே! மும்மூர்த்திகளின் தாயாக விளங்குபவளே! மூவுலகத்திற்கும் கிடைத்த அரும் மருந்தே! இனி நான் பிறவாமல் இருக்க, முன்னதாகவே தவங்கள் பல முயன்று செய்து கொண்டேன். அதற்காகவே நின் அடியார்கள் பின் திரிந்து, அவர்களுக்குப் பணி செய்து வருகின்றேன். அம்மா! அபிராமித் தாயே! நான் முன் செய்த தவப் பயனே, இப்பிறவியில் உன்னை மறவாமல் நல்வழி நின்று வணங்குகின்றேன். இன்னும் வணங்கிக் கொண்டே யிருப்பேன்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

பேறுதல்—பணி செய்தல், ஏத்துவனே—போற்றுவனே.

நாவன்மை பேற

ஏத்தும் அடியவர் ஈரே
மூலகினை யும்படைத்தும்
காத்தும் அழித்தும் திரிபவ
ராம்கமழ் பூங்கடம்பு
சாத்தும் குழல்அணங் கேமணம்
நாறும்நின் தாள்இணைக்(கு)என்
நாத்தங்கு புன்மொழி ஏறிய
வாறு நகையுடைத்தே.

26

பதினான்கு உலகினையும் முறையாகப் படைத்தும், காத்தும், அழித்தும் தொழில்புரியும் தேவாதி தேவர்கள் முறையே பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் என்னும் மும்மூர்த்திக ளாவார்கள். இம்மும்மூர்த்திகளும் போற்றி வணங்கக் கூடிய அன்னை, அபிராமியேயாகும். இத்துணை பெரு மையையும், மணம் வீசுகின்ற கடம்ப மாலையையும் அணிந்தவளாகிய ஆரணங்கே! மணம் வீசுகின்ற நின் இணையடிகளில், எளியேனாகிய என்னுடைய நாவினின்றும் தோன்றிய வார்த்தைகளைச் (அபிராமி அந்தாதி) சாத்துகின் றேன். அவ்வாறு நின் திருவடியில் என் பாடல் ஏற்றம் பெற்றிருப்பது, எனக்கே நகைப்பை விளைவிக்கின்றது!

அருஞ்சொற் பொருள்:

சாத்தும் — அணியும், அணங்கு — தேவமகள்.

மனமயக்கம் மாற

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை
உள்ளம் உருகும்அன்பு
படைத்தனை பத்ம பதயுகம்
சூடும் பணிஎனக்கே
அடைத்தனை நெஞ்சத்(து) அழுக்கைஎல்
லாம்நின் அருட்புனலால்
துடைத்தனை சுந்தரி நின்னருள்
ஏதென்று சொல்லுவதே.

27

அபிராமி அன்னையே! நான் அகத்தே கொண்
டிருந்த ஆணவம், கன்மம், மாயை என்கிற பொய் ஜாலங்
களை உடைத்தெறிந்தாய்! பக்திக் கனல் வீசும் அன்பான
உள்ளத்தினை அறிந்தாய். இந்த யுகத்தில் நின் தாமரை
மலர்போலும் சேவடிக்குப் பணி செய்ய எனக்கு அருள்
புரிந்தாய். என் நெஞ்சத்திலேயிருந்த அழுக்கையெல்லாம்
துப்புரவாக உன்னுடைய அருள் வெள்ளத்தால் துடைத்
தாய். பேரழகு வடிவே, நின் அருளை எப்படி நான் வாய்
விட்டு உரைப்பேன்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

அருட்புனல் — அருள் வெள்ளம், துடைத்தல் — நீக்குதல்.

ஞானமும் முத்தியும் வககூட

சொல்லும் பொருளும் எனநட
மாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடி
யேநின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழும்அவர்க்
கேஅழி யாஅரசும்
செல்லும் தவநெறி யும்சிவ
லோகமும் சித்திக்குமே.

28

தூய்மையான சொல்லோடு இணைந்த பொருள் டே ஆனந்தக் கூத்தாடும் துணைவருடன் இணைந்து நிற்குமணம் வீசுகின்ற அழகிய பூங்கொடி போன்றவனே. அன்றலர்ந்த பரிமள மலரைப் போல உள்ள உன் திருவடிகளை இரவென்றும், பகலென்றும் பாராமல் தொழுகின்ற அடியார் கூட்டத்திற்கே என்றும் அழியாத அரசு போகமும், நல்ல மோட்சத்திற்கான தவநெறியும் சிவ பதமும் வாய்க்கும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

அல்லும் — இரவும், தவநெறி — தவமுறை.

அஷ்டமா சித்திகளை அடைய

சித்தியும் சித்தி தருந்தெய்வ

மாகித் திகழும்பரா

சத்தியும் சத்தி தழைக்கும்

சிவமும் தவம்முயல்வார்

முத்தியும் முத்திக்கு வித்துமவித்

தாதி முளைத்தெழுந்த

புத்தியும் புத்தியின் உள்ளே

புரக்கும் புரத்தையன்றே.

29

அபிராமித் தேவி, நீயே சகலத்திற்கும் சித்தியாவாய். அச்சித்தியைத் தரும் தெய்வமான ஆதி சக்தியாகவும் திகழ்கின்றாய். பராசக்தியாகிய நீ கிளைத்தெழக் காரணமான பரசிவமும், அச்சிவத்தைக் குறித்துத் தவம்செய்யும் முனிவர்களுக்கு முக்தியும், நீயே அருளுகின்றாய். அம்முக்தியால் ஏற்படுகின்ற விதையும், அவ்விதையில் ஏற்பட்ட ஞானமும், ஞானத்தின் உட்பொருளும், என நின்று சகல பந்தங்களினின்றும் காக்கக்கூடிய தெய்வம் திரிபுரகந்தரியாகிய உன்னைத் தவிர வேறு யார் உளர்?

அருஞ்சொற் பொருள்:

சித்தி — வெற்றி, புரக்கும் — காக்கும்.

அச்சம் அகற்ற

அன்றே தடுத்த(து)எ(ன்)னை ஆண்டுகொண்
டாய்கொண்ட(து) அல்லவென்கை
நன்றே உனக்(கு)இனி நான்என்
செயினும் நடுக்கடலுள்
சென்றே விழினும் கரையேற்
றுகைநின் திருவுளமே
ஒன்றே பலவுரு வேயரு
வேஎன் உமையவளே.

30

அபிராமி அன்னையே! என் உமையவளே! நான் பாவங்
களைச் செய்வதற்கு முன்பே என்னைத் தடுத்தாட் கொண்
டவளே! நான் பாவங்களையே செய்தாலும், நடுக்கடலில்
சென்று வீழ்ந்தாலும், அதனின்றி காப்பது நின் கடமை
யாகும். என்னை ஈடேற்ற முடியாது என்று சொன்னால்
நன்றாகாது. இனி உன் திருவுளம்தான் என்னைக் கரை ஏற்ற
வேண்டும் (பந்தபாசக் கடலிலிருந்து முக்திக் கரைஏற்றுதல்),
ஒன்றாகவும், பலவாகவும், விளங்குகின்ற என் உமையவளே.

அருஞ்சொற் பொருள்:

கரையேற்றுதல் — காப்பாற்றுதல்,
என் செயினும் — எது செய்தாலும்.

மோகம் மாயை விடுக

உமையும் உமையொரு பாகனும்
ஏக உருவில்வந்திங்கு)
எமையும் தமக்கன்பு செய்யவைத்
தார்இனி எண்ணுதற்குச்
சமையங் களுமில்லை ஈன்றெடுப்
பாள்ஒரு தாய்மில்லை
அமையும் அமையுறு தோளியர்
மேல்வைத்த ஆசையுமே.

31

அபிராமித் தேவியே! நீயும், உன்னை பாகமாக வுடைய எம்பிரானும், ஆண்பாதி, பெண்பாதி என்றநிலையில் காட்சியளித்ததோடு அல்லாமல், என்னை உங்களுக்குத் தொண்டு செய்யும் படியாகவும் அருள் புரிந்தீர்கள். ஆகவே எனக்கன்றி இனி சிந்திப்பதற்கு ஒரு மதமும் இல்லை. என்னை ஈன்றெடுக்க ஒரு தாயும் இல்லை. வேய்போன்ற (மூங்கில்) தோளையுடைய பெண்களின் மேல் வைத்த ஆசையும் இல்லாமல் ஒழிந்தது.

அருஞ்சொற் பொருள்:

சமயம் — மதம், ஏக உருவில் — ஒரே உருவில்.

விபத்துக்கள் நேரநீருக்க

ஆசைக் கடலில் அகப்பட்ட(டு)

அருளற்ற அந்தகன்கைப்

பாசத்தில் அல்லல் படஇருந்

தேனைநின் பாதம்என்னும்

வாசக் கமலம் தலைமேல்

வலியவைத்(து) ஆண்டுகொண்ட

நேசத்தை என்சொல்லு வேன்சார்

பாகத்து நேரிழையே.

32

அபிராமித் தாயே! எந்தன் ஈசன் இடப்பாகத்தில் தானொரு பகுதியாக அமைந்தவளே! அம்மா, நான் கொடிய ஆசையென்னும் துயரக் கடலில் மூழ்கி இரக்கமற்ற, எமனின் பாச வலையில் சிக்கியிருந்தேன். அத்தருணத்தில் பாவிமாகிய என்னை மணம் பொருந்திய உன்னுடைய பாதத் தாமரையே வலிய வந்து என்மேல் ஆட்கொண்டது! தாயே! நின் அரும்பெரும் கருணையை என்னென்று உரைப்பேன்!

அருஞ்சொற் பொருள்:

அந்தகன் — யமன், நேசம் — அன்பு.

ஔபொழுதும் தாய்ந நனை கீடைக்க

இழைக்கும் வினைவழி யேஅடும்

காலன் என்நடுங்க

அழைக்கும் பொழுதுவந்(து) அஞ்சல்என்

பாய்அத்தர் சித்தம்எல்லாம்

குழைக்கும் களபக் குவிமுலை

யாமனைக் கோமளமே

உழைக்கும் பொழு(து)உ(ன்)னை யேஅன்னை

யேஎன்பன் ஓடிவந்தே.

33

தாயே! அபிராமியே! நான் செய்த தீயவழிகளுக்காக என்னை நெருங்குகின்ற, எமன் என்னைத் துன்புறுத்தி, வதைக்கும் பொழுது, தாயே உனை அழைக்க, அஞ்சேல் என ஓடிவந்து காப்பவளே! சிவபெருமானின் சித்தத்தை யெல்லாம் குழையச் செய்கின்ற சந்தனம் பூசிய குவிந்த முலை கையுடைய இளமையான கோமளவல்லித் தாயே! மரண வேதனையில் நான் துன்புறும்போது உன்னை 'அன்னையே', என்பேன். ஓடிவந்து என்னைக் காத்தருள்வாய்!

அருஞ்சொற் பொருள்:

அடும் காலன் — நெருங்கின்ற யமன்.

உழைக்கும் பொழுது — வருத்தும் பொழுது.

யயிர் வளர், போன் கொழிக்க

வந்தே சரணம் புகும்அடி.

யாருக்கு வான்உலகம்

தந்தே பரிவொடு தான்போய்

இருக்கும் சதுர்முகமும்

பைந்தேன் அலங்கல் பருமணி

ஆகமும் பாகமும்பொன்

செந்தேன் மலரும் அலர்கதிர்

ஞாயிறும் திங்களுமே.

34

தாயே! அபிராமி, நீ நான்கு முகங்களையுடைய பிரம்மனின் படைப்புத் தொழிலில் இருக்கின்றாய்! பசுமையான

தேன் கலந்த துளப மாலையையும், நவமணி மாலைகளையும் அணிந்த மார்பினனாகிய திருமாவின் மார்பில் இருக்கின்றாய்! சிவபெருமாவின் இடப்பாகத்திலும், பொன் தாமரை மலரிலும், விரிந்த கதிர்களுடைய சூரியனிடத்தும், சந்திரனிடத்தும் தங்கியிருக்கிறாய். உன்னைச் சரணமென்று வந்தடையும் பக்தர்களைத் துயரங்களிலிருந்து நீக்கி, வானுலக வாழ்வைக் கொடுப்பவன் நீயே.

அருஞ்சொற் பொருள்:

ஆகம் — மார்பு, ஞாயிறு — சூரியன்.

வானோர் அடையாப் பேறு பெற

திங்கட் பகவின் மணம்நாறும்
சீறடி சென்னிவைக்க
எங்கட்(கு) ஒருதவம் எய்திய
வாஎண் ணிறந்தவிண்ணோர்
தங்கட்கும் இந்தத் தவமெய்து
மோதரங் கக்கடலுள்
வெங்கட் பணியனை மேல்துயில்
கூரும் விழுப்பொருளே.

35

அன்னையே! அபிராமியே! திருப்பாற்கடவில் சிவந்த கண்களையுடைய பாம்புப் படுக்கையில் வைஷ்ணவி என்னும் பெயரால் அறிதுயில் அமர்ந்தவளே! பிறைச் சந்திரனின் மணம் பொருந்திய அழகிய பாதங்களை எம்மேல் வைக்க யாங்கள் செய்த தவம் தான் என்னவோ! விண்ணுலக தேவர்களுக்கும் இந்த பாக்கியம் கிட்டுமோ?

அருஞ்சொற் பொருள்:

திங்கட் பகவு—பிறை மதி, பணியனை—பாம்புப் படுக்கை.

வாணிபத்தில் வளம் காண

பொருளே பொருள்முடிக் கும்போக
மேஅரும் போகம்செய்யும்
மருளே மருளில் வருந்தெரு
ளேஎன் மனத்துவஞ்சத்(து)

இருளேதும் இன்றி ஒளிவெளி
யாகி இருக்கும்உன்றன்
அருளே(து) அறிகின் றிலேன்அம்பு
யாதனத்(து) அம்பிகையே.

36

குவிந்த தனங்கனையுடைய அபிராமியே! நீ பொருளாக
யிருக்கின்றாய், என்கிறார்கள். பிறகு அப்பொருளால் நுகரப்
படும் போகமும் நீயே என்கிறார்கள். பிறகு அப்போகத்தால்
ஏற்படுகின்ற மாயையாகவும் இருக்கின்றாய் என்றும், அம்
மாயையில் தோன்றி விளங்கும் தெளிவாகவும், விளங்குகின்
றாய் என்றும் கூறுகின்றார்கள். இவ்வாறு பல கூறுபாடுகளாக
வுள்ள நீயே என் மனத்தில் அஞ்ஞான மாயை அகற்றி தூய
ஞான ஒளியை ஏற்றியிருக்கிறாய். பரவொளியாய் விளங்கும்
அபிராமியே! நின் திருவருளின் மகிமையை உணர மாட்
டாது மயங்குகின்றேன்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

போகம் — அனுபவித்தல், அம்புயம் — தாமரை.

ஆடை அனிகலன்கள் கிடைக்க
கைக்கே அணிவது கன்னலும்
பூவும்; கமலம்அன்ன
மெய்க்கே அணிவது வெண்முத்து
மாலை; விடஅரவின்
பைக்கே அணிவது பன்மணிக்
கோவையும் பட்டும்; எட்டுத்
திக்கே அணியும் திருவுடை
யான்இடம் சேர்பவளே.

37

என் அபிராமி அன்னையே! நின் அருட்கரங்களில்
அணிவது இனிய கரும்பும், மலர் கொத்துமாகும். தாமரை
மலரைப்போன்ற மேனியில் அணிந்துகொள்வது, வெண்மை
யான நன்முத்து மாலையாகும். கொடிய பாம்பின் படம்
போல் உள்ள அங்குலைக் கொண்ட இடையில் அணியப்
படுவது, பல்வித நவமணிகளால் செய்யப் பட்ட மேகலையும்
பட்டுமேயாகும். அனைத்துச் செல்வங்களுக்கும், தலைவனாகிய

எம்பெருமான் எட்டுத் திசைகளையுமே ஆடையாகக் கொண்டுள்ளான். அப்படிப் பட்ட எம்பிரானின் இடப்பாகத்தில் பொலிந்து தோன்றுகின்றாய் நீ!

அருஞ்சொற் பொருள்;

கன்னல் — கரும்பு, விட அரவு — விஷ நாகம்.

இந்திர போகம் அடைய

பவளக் கொடியில் பழுத்த
செவ்வாயும் பனிமுறுவல்
ததளத் திருநகை யும்துணை
யாளங்கள் சங்கரனைத்
துவளப் பொருது துடியிடை
சாய்க்கும் துணைமுலையாள்
அவளைப் பணிமின் கண்டிர் அம்
ராவதி ஆளுகைக்கே.

₹ 38

என் அன்னை அபிராமி, பவளக் கொடி போலும் சிவந்த வாயையுடையவள். குளிர்ச்சி தரும் முத்துப்பல் கிரிப்பழகி. அதுமட்டுமா? எம் ஈசன் சங்கரனின் தவத்தைக் குலைத்தவள். எப்படி? உடுக்கை போலும் இடை நோகும் படியுள்ள இணைந்த முலைகளால்! அப்படிப் பட்டவளைப் பணிந்தால் தேவர் உலகமே கிடைக்கும். ஆகவே அவளைப் பணியுங்கள்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

செவ்வாய்—சிவந்த வாய், பொருது—பொருத்துகின்ற.

அகால மரணத்தைத் தவிர்க்க

ஆளுகைக்(கு) உன்றன் அடித்தா
மரைகள் உண்(டு); அந்தகன்பால்
மீளுகைக்(கு) உன்றன் விழியின்
கடையுண்டு; மேல்இவற்றின்

மாளுகைக்கு ஏன்குறை; நின்குறை
யேஅன்று; முப்புரங்கள்
மாளுகைக்கு அம்பு தொடுத்தவில்
லான்பங்கில் வாள்நுதலே.

39

அபிராமி, நின் திருவடித் தாமரைகள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு என்னை ஆளும் அருள் உண்டு. உன்னுடைய கடைக்கண் கருணையுண்டு. ஆகையால் எமலிடத்திலிருந்து எனக்கு மீட்சியுண்டு. நான் உன்னை முயன்று வணங்கினால் பயன் உண்டு. வணங்காவிடின் அது என் குறையே; உன் குறையன்று. அழகிய நெற்றியையுடையவளே! முப்புரத்தை அழிக்க வில்லையும், அம்பையும் எடுத்த சிவபெருமானின் இடப்பாகத்தில் அமர்ந்தவளே! அபிராமியே!

அருஞ்சொற் பொருள்:

மீளுகை — மீட்சி பெறுதல், மாளுகை — அழிதல்.

நல்விளைப் பயன்கள் ஈழமபேற
வாணுதல் கண்ணியை விண்ணவர்
யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
பேணுதற்கு எண்ணிய எம்பெரு
மாட்டியைப் பேதைநெஞ்சில்
காணுதற்கு அண்ணியள் அல்லாத
கன்னியைக் காணும்அன்பு
பூணுதற்கு எண்ணிய எண்ணம்அன்
ரோமுன்செய் புண்ணியமே.

40

ஒளி பொருந்திய நெற்றியுடையவள் அபிராமி! தேவர்களும் வணங்க வேண்டும் என்ற நினைப்பை உண்டு பண்ணக் கூடியவள்; அறியாமை நிறைந்த நெஞ்சுடையார்க்கு எளிதில் புலப்படாதவள். என்றும் கன்னியானவள். இப்படிப் பட்டவளை நான் அண்டிக் கொண்டு வணங்க எண்ணினேன். இதுவே நான் முற்பிறவிகளில் செய்த புண்ணியமாகும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

இறைஞ்சி — வேண்டி, பேதை — அறிவு மயங்கி.

கணவன் மனைவீ உறவு கனிய

புண்ணியம் செய்தன மேமன
மேபுதுப் பூங்குவளைக்
கண்ணியும் செய்ய கணவரும்
கூடிநம் காரணத்தால்
நண்ணிஇங் கேவந்து தம்மடி
யார்கள் நடுவிருக்கப்
பண்ணிநம் சென்னியின் மேல்பத்ம
பாதம் பதித்திடவே.

41

அமிராமி புதிதாக மலர்ந்த குவளைக் கண்களையுடையவள். அவர் கணவரோ சிவந்த திருமேனியையுடைய சிவபெருமான். அவர்களிருவரும் இங்கே கூடிவந்து அடியார் களாகிய நம்மைக் கூட்டினார்கள். அத்துடன் நம்முடைய தலைகளை அவர்களுடைய திருப்பாதங்களின் சின்னமாகச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். அவர்களின் அருளுக்கு நாம் புண்ணியமே செய்திருக்கிறோம்!

அருஞ்சொற் பொருள்:

சென்னி — தலை, நண்ணி — விரும்பி.

பொதுமக்கள் ஆதரவைப் பெற

இடங்கொண்டு விம்மி இணைகொண்டு
இறுகி இளகிமுத்து
வடங்கொண்ட கொங்கை மலைகொண்டு
இறைவர் வலியநெஞ்சை
நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட
நாயகி நல்லரவின்
படங்கொண்ட அல்குல் பனிமொழி
வேதப் பரிபுரையே.

42

அம்மையே! ஒளி வீசும் முத்துமலை உன்னுடைய தனங்களில் புரள்கின்றது. உம்முடைய தனங்களோ ஒன்றுக் கொன்று இடமின்றி பருத்து மதர்த்திருக்கின்றது. இந்த

கொங்கையை மாலையாகக் கொண்டு சிவபெருமானின் வலிமை பொருந்திய மனத்தை ஆட்டுவிக்கின்றது. அபிராமி சுந்தரியே! நல்ல பாம்பின் படம் போன்ற அல்துலை உடையவளே! குளிர்ச்சியான மொழிகளையுடையவளே! வேதச் சிலம்புகளைத் திருவடிகளில் அணிந்துக் கொண்டவளே! தாயே!

அருஞ்சொற் பொருள்:

விம்மி — மதர்த்து, நல்லரவு — நல்ல பாம்பு.

பாக நீங்க

பரிபுரச் சீறடி பாசாங்

குசைபஞ்ச பாணிஇன்சொல்

திரிபுர சுந்தரி சிந்தூர

மேனியள் தீமைநெஞ்சில்

புரிபுர வஞ்சரை அஞ்சக்

குனிபொருப் புச்சிலைக்கை

எரிபுரை மேனி இறைவர்செம்

பாகத்(து) இருந்தவளே.

43

சிலம்பணிந்த அழகிய பாதங்களை யுடையவளே! பாசத்தையும் அங்குசத்தையும் உடையவளே! பஞ்ச பாணங்களையும், இனிமையான சொல்லையுமுடைய திரிபுரசுந்தரியே! சிவந்த சிந்தூர மேனி உடையவளே! கொடிய மனத்தை யுடைய முப்புரத்தை ஆண்ட அசுரரை அஞ்சி நடுங்கும்படி முப்புரத்தை அழிந்த சிவபெருமானின் இடப்பாகத்தில் அமர்ந்தவளே!

அருஞ்சொற் பொருள்:

பரிபுரச் சீறடி—சிலம்பணிந்த அழகிய பாதம், சிலை—வில்,

மகிமாட்சி பேர

தவளே இவள்ளங்கள் சங்கர

ஞர்மனை மங்கலமாம்

அவளே அவர்தமக்(கு) அன்னையும்

ஆயினள் ஆகையினால்

இவளே கடவுளர் யாவர்க்கும்
மேலை இறைவியும்ஆம்
துவளேன் இனியொரு தெய்வமுண்
டாகமெய்த் தொண்டுசெய்தே. 44

எங்கள் ஈஸ்வரனாகிய சங்கரனின் இல்லத் துணையே!
அவருக்கே அன்னையாகவும், ஆனவளே. (பரா சக்தியை
சுன்ற பரசிவம்) ஆகையால் நீயே கடவுளர் யாவருக்கும்
மேலானவள்! ஆகவே உனக்கே இனி உண்மையான தொண்டு
செய்வேன். ஆதலால் இனி நான் துன்பங்களால் துவள
மாட்டேன் தாயே!

அருஞ்சொற் பொருள்:
துவளேன் — வாடமாட்டேன், மனை — இல்லம்.

பாவவீனாகப் பற்றிநீருக்க
தொண்டுசெய் யாதுநின் பாதம்
தொழாது துணிந்திச்சையே
பண்டுசெய் தார்உள ரோஇல
ரோஅப் பரிசடியேன்
கண்டுசெய் தால்அது கைதவ
மோஅன்றிச் செய்தவமோ
மிண்டுசெய் தாலும் பொறுக்கைநன்
றேபின் வெறுக்கையன்றே. 45

அன்னையே! உனக்குப் பணிவிடை செய்யாமல், உன்
பாதங்களை வணங்காமல் தன் இச்சைப் படியே கடமையைச்
செய்த ஞானிகளும் உளர். அவர்களின் படி நான் நடந்தால்
நீ வெறுப்பாயோ, அல்லது பொறுத்து அருள் செய்வாயோ
எனக்குத் தெரியாது! ஆயினும் நான் தவறே செய்தாலும்,
என்னை வெறுக்காமல் பொறுத்துக் கொண்டு நீ அருள்
பண்ணுவதே நிதியாகும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:
வெக்கை — வெறுத்து ஒதுக்குதல், தொண்டு — பணி.

எந்நிலையிலும் இறையருள் கூட

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும்

தம்மடி யாரைமிக்கோர்

பொறுக்கும் தகைமை புதியதன்

றேபுது நஞ்சைஉண்டு

கறுக்கும் திருமிடற் றுன்னிடப்

பாகம் கலந்தபொன்னே

மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும்

யான்உன்னை வாழ்த்துவனே. 46

ஏ அபிராமியே! விஷத்தை உண்டவனும், அதனால் கருத்திருக்கும் கழுத்தையுடையவனுமாகிய சிவபெருமானின் இடப்பாகத்தில் அமர்ந்தவனே! சிறியோர்கள், செய்யக் கூடாத செயல்களைச் செய்து விடுவர். அறிவிற் சிறந்த ஞானிகள் அதைப் பொறுத்து அருளியதும் உண்டு. இது ஒன்றும் புதுமையல்ல. பொன் போன்றவனே! நான் தகாத வழியில் சென்றாலும், அது உனக்கே வெறுப்பனவாயிருந்தாலும் மீண்டும், மீண்டும் உன்னையே சரணடைவேன். அத்துடன் மேலும் வாழ்த்தி வழிபடுவேன்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

நஞ்சு — விஷம், மிடறு — கழுத்து.

யோகத்தில் உயர

வாழும் படியொன்று கண்டுகொண்

டேன்மனத் தேயொருவர்

வீழும் படியன்று விள்ளும்

படியன்று வேலைநிலம்

ஏழும் பருவரை எட்டும்எட்ட

டாமல் இரவுபகல்

சூழும் சுடர்க்கு நடுவே

சுடந்து சுடர்கின்றதே. 47

அன்னையே! அபிராமித் தாயே! நீ கடல்களுக்கும், ஏழ் உலகங்களுக்கும், உயர்ந்த மலைகள் எட்டினிற்கும் அரிதில் எட்டாதவள். மேலாக உள்ள இரவையும், பகலையும் செய்யும் சந்திர சூரியனுக்கு இடையே நின்று, சுடர்விட்டு பிரகாசிக்கின்றவள்!

அருஞ்சொற் பொருள்:

வேலை நிலம்—கடல் குழந்த நிலம், பருவரை—உயர்மலை.

உடல் பற்றினை விட

சுடரும் கலைமதி துன்றும்
சடைமுடிக் குன்றில்ஒன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக்
கொடியைப் பதித்துநெஞ்சில்
இடரும் தவிர்த்திமைப் போதிருப்
பார்ப்பின்னும் எய்துவரோ
குடரும் கொழுவும் குருதியும்
தோயும் குரம்பையிலே.

48

ஏ, அபிராமியே! பச்சைப்பரிமளக் கொடி நியேயாகும், ஒளிரும் இளம்பிறையை, குன்றை ஒத்த சடாமுடியில் அணிந்திருக்கும் சிவபெருமானை இணைந்தவளே! அன்னையே நெஞ்சில் நினைந்து வழிபடும் யோகிகளும் இமையாது கடும் தவம் புரியும் ஞானிகளும் மீண்டும் பிறப்பார் களோ? மாட்டார்கள்! ஏனென்றால் தோலும், குடலும்; இரத்தமும் இறைச்சியும், கொண்ட இந்த மானிடப் பிறப்பை விரும்பார், ஆதலின்!

அருஞ்சொற் பொருள்:

கலைமதி — பிறைச் சந்திரன், குரம்பை — உடற் கூடு.

மரணாயத்திவின்றும் விடுபட

குரம்பை அடுத்துக் குடிபுக்க
ஆவ்வெங் கூற்றுக்கிட்ட
வரம்பை அடுத்து மறுகும்அப்
போது வளைக்கைஅமைத்(து)

அரம்பை அடுத்த அரிவையர்
சூழவந்த(து) அஞ்சல்என்பாய்
நரம்பை அடுத்த இசைவடி
வாய்நின்ற நாயகியே.

49

நரம்புக் கருவிகளைக் கொண்ட, இசையே வடிவாக
உள்ள அபிராமியே! அடியேனாகிய என்னுடைய உடலையும்,
அதிலே இணைந்த உயிரையும் கொடுமையான யமன் வந்து
பறிக்க நானும் மரணத்திற்கு அஞ்சி வருந்துவேன். அப்
பொழுது அரம்பையரும், தேவ மகளிரும் சூழ என்னிடத்து
வந்து அஞ்சேல் என்பாய்! எனக்கு அருள் புரிவாய்!

அருஞ்சொற் பொருள்:

ஆவி — உயிர், மருகும் — மிரளும்.

இறையருள் கைகூட.

நாயகி நான்முகி நாரா
யணிகை நளின்பஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி
சாமலை சாதிநச்சு
வாயகி மாலினி வாராகி
சூலினி மாதங்கிஎன்(று)
ஆயகி யாதி உடையாள்
சரணம் அரண்நமக்கே.

50

ஏ. அபிராமி! நீயே உலக நாயகி. பிரம்ம சக்தியும்,
விஷ்ணு சக்தியும் நீ. நீயே ஓய்ந்தாரமாக ஐவகை மலர்
அம்புகளைக் கையிலேந்தியவள். சம்புசக்தி, சங்கரி, எழி
லுடையாள், நாகபாணி, மாலினி, உலகளிக்கும் வராகி,
சூலி, மாதங்க முனிமகள் என்றெல்லாம் பல வடிவானவள்!
நீயே ஆதியானவள் ஆகிய உன்னுடைய திருவடியையே
வணங்கினோம். அதுவே எமக்குப் பாதுகாவல்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

நளினம் — அழகு, நச்சு — விஷம்.

பேர்ப்பு இரப்பினர்ப் பேருவாழ்வு பேற

அரணம் பொருள்என்று அருள்ஒன்
 றிலாத அசுரர்தங்கள்
 முரண்அன்(று) அழிய முனிந்தபெம்
 மானும் முகுந்தனுமே
 சரணம் சரணம் எனநின்ற
 நாயகி தன்னடியார்
 மரணம் பிறவி இரண்டும்எய்
 தார்இந்த வையகத்தே.

51

திரிபுரத்தை நிலையென்று நினைத்த, தன்மையற்ற அசு
 ரர்களை அழித்த சிவபெருமானும் திருமாலும், வணங்கக்
 கூடிய அபிராமியே! அன்னையே! உன்னையே சரணம் சரணம்
 என்று அண்டிய அடியார்களின் மரண பயத்தை ஒழிப்பாய்!
 அது மட்டுமல்ல; அவர்களைப் பொய்மையான இந்த உலக
 வாழ்வினின்று விடுவிப்பாய் (பிறப்பறுப்பாய்)! பெருநிலை
 தருவாய்!

அருஞ்சொற் பொருள்:

அரணம் — பாதுகாவல், முரண் — வலிமை.

வாழ்கைச் செல்வங்கள் சிறக்க

வையம் துரகம் மதகரி
 மாமகு டம்சிவிகை
 பெய்யும் கனகம் பெருவிலை
 ஆரம் பிறைமுடித்த
 ஐயன் திருமனை யாள்அடித்
 தாமரைக்(கு) அன்புமுன்பு
 செய்யும் தவம்உடை யார்க்குள
 வாகிய சின்னங்களே.

52

ஏ, அபிராமி! உன்னிடம் அன்பு கொண்டு தவம்
 செய்யும் ஞானிகள், உன் திருவடித் தாமரைகளையே வணங்கு
 கிறார்கள். அத்திருவடிகளைக் கண்டு கொள்ள அடையாளம்
 எதுவென்றால், பிறையணிந்த சிவபெருமானின் துணைவியே

கேள்: வையம், தேர், குதிரை, யானை, உயர்ந்த மணி முடிகள், பல்லக்குகள், கொட்டும் பொன், உயர்ந்த முத்து மாலைகள்— இவைகளே நின் திருவடிச் சின்னம்!

வையம், தேர் முதலிய அரச சின்னங்களை அம்பிகை பக்தர்களும் அணிந்திருப்பதால், அவர்கள் மன்னர்களாவர் என்றார்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

வையகம் — உலகம், தூரகம் — குதிரை.

தவத்தின் உயர்வு காண

சின்னஞ் சிறிய மருங்கினில்

சாத்திய செய்யபட்டும்

பென்னம் பெரிய முலையும்முத்

தாரமும் பிச்சிமொய்த்த

கன்னங் கரிய குழலும்கண்

மூன்றும் கருத்தில்வைத்துத்

தன்னந் தனியிருப் பார்க்கிது

போலும் தவமில்லையே.

53

ஏ, அபிராமி! மென்மையான இடையில், செம்மையான பட்டையணிந்தவளே! அழகிய பெரிய முலைகளில் முத்தாரம் அணிந்தவளே! வண்டுகள் மொய்க்கும் பிச்சிப் பூவை கண்ணங்கரிய குழலில் சூடியவளே! அழகிய மூன்று திருக் கண்களையுடையவளே! உன்னுடைய இந்த அழகையெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு நியாணித்திருக்கும், அடியார்களுக்கு இதைவிடச் சிறந்த தவம் ஏதுமில்லை.

அருஞ்சொற் பொருள்:

மருங்கு — இடை, ஆரம் — மாலை.

வறுமை நீங்க

இல்லாமை சொல்லி ஒருவர்தம்

பால்சென்(று) இழிவுபட்டு

நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவி

ரேல்நித்தம் நீடுதவம்

கல்லாமை கற்ற கயவர்தம்
பால்ஒரு காலத்திலும்
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை
பாதங்கள் சேர்மின்களே.

54

ஏ, வறிஞர்களே! நீங்கள் வறுமையால் பாதிக்கப் பட்டு ஒருவரிடத்திலே பொருளுக்காகச் சென்று, அவர்கள் உங்களை இழிவு டடுத்தாமல் இருக்க வேண்டுமா? என் பின்னே வாருங்கள். முப்புர நாயகியின் பாதங்களையே சேருங்கள்! தவத்தையே செய்யாத பழக்கமுடைய கயவர் களிடத்திலிருந்து, என்னைத் தடுத்தாட்கொண்டவள் அவளே!

அருஞ்சொற் பொருள்:

கயவர் — தீயோர், கல்லாமை — பயிலாமை.

பற்றற்ற நிலையடைய

மின்னு யிரம்ஒரு மெய்வடி
வாகி விளங்குகின்ற(து)
அன்னாள் அகமகிழ் ஆனந்த
வல்லி அருமறைக்கு
முன்னாய் நடுவெங்கு மாய்முடி
வாய முதல்விதன்னை
உன்ன(து) ஒழியினும் உன்னினும்
வேண்டுவ(து) ஒன்றிலையே.

55

அபிராமி! நீ ஆயிரம் மின்னல்கள் சேர்ந்தாற் போன்ற வடிவுடையவள்! தன்னுடைய அடியவர்களுக்கு அக மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய ஆனந்தவல்லி! அருமையான வேதத்திற்கு தொடக்கமாகவும், நடுவாகவும், முடிவாகவும் விளங்கும் முதற் பொருளானவள்! உன்னை மானிடர் நினையாது விட்டாலும், நினைத்திருந்தாலும், அதனால் உனக்கு ஆகக் கூடிய பொருள் ஒன்றும் இல்லையே!

அருஞ்சொற் பொருள்:

அருமறை — அரிய வேதம், முன்னாய் — முதலாய்.

அனைவரையும் தன்பால் ஈர்க்க

ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய்
விரிந்(து)இவ் வுலகெங்குமாய்
நின்றாள் அனைத்தையும் நீங்கிநிற்
பாள் என்றன் நெஞ்சினுள்ளே
பொன்றாது நின்று புரிகின்ற
வாஇப் பொருள் அறிவார்
அன்ற லிலையில் துயின்றபெம்
மானும் என் ஐயனுமே.

56

அபிராமி அன்னையே! நீ ஒன்றாக நின்று, பலவாகப் பிரிந்து இவ்வுலகில் எங்கும் பரந்திருக்கிறாய் (பராசக்தியி னின்று, பிரிந்த பல சக்திகள்)! அவைகளிடத்திலிருந்து நீங்கியும் இருக்கக் கூடியவள் நீ! ஆனால், எளியேனாகிய என் மனதில் மட்டும் இடையரூது நீடு நின்று ஆட்சி செய்கிறாய். இந்த இரகசியத்தின் உட்பொருளை அறியக் கூடியவர்கள், ஆலிலையில் துயிலும் திருமாலும், எந்தந்தை சிவபெரு மானும் ஆகிய இருவருமே ஆவர்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

பொன்றாது — இடையரூது, துயின்ற — உறங்கிய.

பொருள்தேடிப் பிறரைச் சாராதிருக்க

ஐயன் அளந்த படியிரு
நாழிகொண்டு அண்டம்எல்லாம்
உய்ய அறம்செயும் உன்னையும்
போற்றி ஒருவர்தம்பால்
செய்ய புகந்தமிழ்ப் பாமாலை
யுங்கொண்டு சென்றுபொய்யும்
மெய்யும் இயம்பவைத் தாய்இது
வோஉன்றன் மெய்யருளே.

57

ஏ, அபிராமி! என் தந்தை சிவபெருமான், அளந்த இரு நாழி நெல்லைக் கொண்டு, முப்பத்திரண்டு அறமும்

செய்து உலகத்தைக் காத்தவளே! நீ எனக்கு அருளிய செந்தமிழால் உன்னையும், புகழ்ந்து போற்ற அருளினாய்! அதே சமயத்தில் நின் தமிழால் ஒருவனிடத்திலே சென்று இருப்பதையும், இல்லாததையும் பாடும்படி வைக்கிறாய்! இதுவோ உனது மெய்யருள்? (விரைந்து அருள் புரிவாயாக!)

“ஐயன் அளந்த படியிருநாழி” என்பது காஞ்சியில் ஏகாம்பரநாதர் நெல்லளந்ததைக் குறித்தது. அதனைப் பெற்ற அபிராமி, காத்தலைச் செய்யும் காமாட்சியாகி முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் புரிந்து உலகைப் புரந்தனள் என்பது வழக்கு.

அருஞ்சொற் பொருள்:

அண்டம் — உலகம், உய்ய — பிழைக்க.

மனம் அமைதியுற

அருணம் புயத்தும்என் சித்தாம்
புயத்தும் அமர்ந்திருக்கும்

தருணம் புயமுலைத் தையல்நல்
லாள்தகை சேர்நயனக்

கருணம் புயமும் வதனம்
புயமும் கராம்புயமும்

சரணம் புயமும்அல் லாற்கண்டி
லேன்ஒரு தஞ்சமுமே.

58

அபிராமி! வைகறையில் மலர்ந்த தாமரையினிடத்தும் என்னுடைய மனத்தாமரையிலும் வீற்றிருப்பவளே! குவிந்த தாமரை மொக்குப் போன்ற திருமுலையுடைய தையலே! நல்லவளே! தகுதி வாய்ந்த கருணை சேர்ந்த நின் கண் தாமரையும், முகத் தாமரையும், பாதத் தாமரையுமே யல்லாமல், வேறொரு புகலிடத்தை நான் தஞ்சமாக அடைய மாட்டேன்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

வதனம் — முகம், புயம் — தோள்.

நல்லொழுக்கம் உடைய மக்களைப் பேற

தஞ்சம் பிறிதில்லை ஈதல்ல
தென்றுன் தவநெறிக்கே
நெஞ்சம் பயில நினைக்கின்றி
லேன்ஒன்றை நீள்சிலையும்
அஞ்சம்பும் இக்(கு)அலர் ஆகநின்
ரூய்அறி யார்எனினும்
பஞ்சஞ்சம் மெல்லடி யார்அடி
யார்பெற்ற பாலரையே.

59

அபிராமித் தாயே! நீண்ட கரும்பு வில்லையும் ஐவகை
மலர் அம்புகளையும் கொண்டவளே! உன்னைத் தவிர
வேறொரு புகலிடம் இல்லையென்று தெரிந்தும், உன்
னுடைய தவநெறிகளைப் பயிலாமலும், நெஞ்சத்திலே
நினையாமலும், இருக்கின்றேன். அதற்காக, நீ என்னைத்
தண்டிக்கக்கூடாது. புறக்கணிக்காமல் எனக்கு அருள்
பாலிக்கவேண்டும். உலகத்திலுள்ள பேதைகளாகிய- பஞ்சம்
நாணக் கூடிய- மெல்லிய அடிகளையுடைய- பெண்கள்
தாங்கள் பெற்ற குழந்தைகளைத் தண்டிக்க மாட்டார்கள்
அல்லவா? அது போன்றே நீயும் எனக்கு அருள வேண்டும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

தஞ்சம் — சரண், பாலர் — சிறிய குழந்தைகள்.

மேய்யறிவு விளங்க

பாலினும் சொல்இனி யாய்ப்பனி
மாமலர்ப் பாதம்வைக்க
மாலினும் தேவர் வணங்கநின்
ரோன்கொன்றை வார்சடையின்
மேலினும் கீழ்நின்று வேதங்கள்
பாடும்மெய்ப் பீடம்ஒரு
நாலினும் சாலநன் ரோஅடி
யேன்முடை நாய்த்தலையே.

60

ஏ, அபிராமி! பாலைவிட இனிமையான சொல்லே யுடையவனே! நீ உன்னுடைய திருவடித் தாமரையை, திருமலைக் காட்டிலும் உயர்ந்த தேவர்கள் வணங்கும் சிவபிரானின், கொன்றையணிந்த நீண்ட சடை முடியில் டதித்தாய். அடுத்துன் அருட்கண்கள் பட்டு உயர்ந்து நிற்கும் நால்வகை வேதத்திலே உன்னுடைய திருவடித் தாமரையைப் பதித்தாய். ஆனால் இன்று நாற்றமுடைய நாயாகிய என்னுடைய தலையையும், உன்னுடைய திருவடிகளில் சேர்த்துக்கொண்டாய். (மேற்கூறிய சிவபெருமான், நான்கு வேதங்களோடு என்னையும் ஒப்பிட நான் அவ்வளவு சிறந்தவனா?)

அருஞ்சொற் பொருள்:

கொன்றை வார் சடை — கொன்றை மலர் குடிய சிவபெருமானின் சடைமுடி, முடை — நாற்றம்.

தம்மை நாமே அறிந்து உய்ய

நாயே னையும்இங்(கு) ஒருபொரு

ளாக நயந்துவந்து

நீயே நினைவின்றி ஆண்டுகொண்

டாய்நினை உள்ளவண்ணம்

பேயேன் அறியும் அறிவுதந்

தாய்என்ன பேறுபெற்றேன்

நாயே மலைமக ளேசெங்கண்

மால்திருத் தங்கச்சியே.

61

நாயே! மலையரசர் மகளே! சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலின் தங்கையே! நாயாகவுள்ள என்னையும் இங்கே ஒரு பொருட்டாக மதித்து, நீயே தன்னை மறந்து ஆட் கொண்டு விட்டாய்! அதுமட்டுமல்லாமல், உன்னை உள்ள படியே அறிந்து கொள்ளும் அறிவையும், பேயேனாகிய எனக்குத் தந்தாய். நான் பெறுதற்கரிய பேறல்லவோ பெற்றேன்!

அருஞ்சொற் பொருள்:

நாயேன் — தோனவன், செங்கண்மால் — சிவந்த கண்களை உடைய திருமால்.

அச்ச உணர்வு நீங்க

தங்கச் சிலைகொண்டு தானவர்
முப்புரம் சாய்த்துமத
வெங்கண் கரியுரி போர்த்தசெஞ்
சேவகன் மெய்யடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட
நாயகி கோகனகச்
செங்கைக் கரும்பும் அலரும்எப்
போதும்என் சிந்தையதே.

62

ஏ, அபிராமி! உன் கணவர் பொன் மலையை அம்பாகக் கொண்டு முப்புரத்தை எரித்த, சிவந்த கண்களையுடைய, யானைத் தோலைப் போர்த்திய சிறந்த காவலனாவான். அன்னவனின் திருமேனியையும், உன்னுடைய குரும்பை யொத்த கொங்கையால் சோர்வடையச் செய்தவனே: பொன் போன்ற சிவந்த கைகளில் கரும்பு வில்லோடும், மலர் அம்போடும் என் சிந்தையில் எப்போதும் உறைந் திருப்பாய்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

தங்கச் சிலை—பொன் ஊல், கரியுரி—யானையின் தோல்.

நல்லறிவு பேற

தேறும் படிசில ஏதுவும்
காட்டிமுன் செல்கதிக்குக்
கூறும் பொருள்குன்றில் கொட்டும்
தறிக்குறிக் கும்சமயம்
அறும் தலைவி இவளாய்
இருப்ப(து) அறிந்திருந்தும்
வேறும் சமயம்உண் டென்றுகொண்
டாடிய வீணருக்கே.

63

ஆறு சமயங்களுக்குத் தலைவியாக இருக்கக் கூடியவள், அபிராமி அன்னையாகும். அவளே பேதைபர்களுக்கு, நற்கதியடைவதற்கு சில உண்மையான வழிகளைக் காட்டு

பவள். அப்படியிருந்தும் சில வீணர்கள் பிறசமயம் உண்
டென்று, அலைந்து திரிகிறார்கள். இவர்களின் செயல் பெரிய
மலையைத் தடி கொண்டு தகர்ப்பேன் என்பது போல்
உள்ளது.

அருஞ்சொற் பொருள்:

தேறும்படி — விளங்கும் வண்ணம், முன்செல் கதி —
மேலுலகில் அடைகின்ற நற்கதி, வேறும் — வேறுபடும்.

மளர் ஒரு நிலப்பட

வீணை பலிகவர் தெய்வங்கள்

பாற்சென்று மிக்கஅன்பு

பூணேன் உனக்கு அன்பு பூண்டுகொண்

டேன்றின் புகழ்ச்சியன்றிப்

பேணேன் ஒருபொழு தும்திரு

மேனிப்ர காசமன்றிக்

காணேன் இருநில மும்திசை

நான்கும் ககனமுமே,

64

ஏ, அபிராமி! உன்னையன்றி வீணைப் பலி வாங்கும்
வேறொரு தெய்வத்தை நாடேன். உன்னையே அன்பு
செய்தேன். உன்னுடைய புகழ் வார்த்தையன்றி வேறொரு
வார்த்தை பேசேன். எந்நேரமும் உன்னுடைய திருமேனிப்
பிரகாசத்தைத் தவிர வேறொன்றும் இவ்வுலகத்திலும்,
நான்குத் திசைகளிலும் காண மாட்டேன்!

அருஞ்சொற் பொருள்:

இருநிலம் — பெரிய நிலப்பரப்பைக் கொண்ட உலகம்,
வானகம் — சுவர்க்கம்.

மக்கட் டேவீவர் வீணங்க

ககனமும் வானமும் புவனமும்

காணவிற் காமன்அங்கம்

தகனமுன் செய்த தவப்பெரு

மாற்றுகுத் தடக்கையும்செம்

முகனுமுந் நான்கிரு மூன்றெனத்
தோன்றிய முதறிவின்
மகனுமுண் டாயதன் றேவல்லி
நீசெய்த வல்லபமே

65

ஏ, ஆனந்தவல்லி அபிராமி! உனது கணவனாகிய சிவ பெருமான் ஒருகாலத்தில், மன்மதனை அண்டமும், வானமும், பூமியும், காணும் படியாக எரித்தார். அப்படிப் பட்ட வருக்கும் நீ ஆறுமுகமும், பன்னிருகைகளும், சிறந்த அறிவும் கொண்ட அழகனாகிய முருகனைப் பெறச் சக்தியைக் கொடுத்தாய். உன்னுடைய அன்புதான் என்னவோ.

அருஞ்சொற் பொருள்:

வீற்காமன் — கரும்பு வில்லை உடைய மன்மதன்,
முதறிவு — மிகுந்த ஞானம்.

வீர்த்தகன் வீரங்க

வல்லபம் ஒன்றறி யேன்சிறி
யேன்றின் மலரடிசெம்
பல்லவம் அல்லது பற்றென்றி
லேன்பசும் பொற்பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப்
பாய்வினை யேன்தொடுத்த
சொல்லவ மாயினும் நின்திரு
நாமங்கள் தோத்திரமே.

66

ஏ அபிராமியே! பசுமையான பொன்மலையை வில்லாக உடைய சிவபிரானின் இடப்பாகத்தில் அமர்ந்தவனே! நான், அறிவே இன்னதென்று அறியாதவன். மிகவும் சிறியவன். நின் மலர்ப் பாதத் துணையன்றி வேறொரு பற்றுமில்லாதவன். ஆகையால் பாவிக்கிய நான் உன்னைப் பாடிய டாடலில் சொற் குற்றங்கள் இருப்பினும், தாயே! நீ தள்ளிவிடுதல் ஆகாது. ஏனெனில், அது உன்னைப் பாடிய தோத்திரங்களே யாகும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

வல்லபம் — ஆற்றல், செம்பல்லவம் — சிவந்த மலர்ப் பாதங்கள், சொல்லவம் — சுவையற்ற வீண்சொல்.

குலப்பேருமை காக்க

தோத்திரம் செய்து தொழுதுமின்
 போலும்நின் தோற்றம்ஒரு
 மாத்திரைப் போதும் மனத்தில்வை
 யாதவர் வண்மைகுலம்
 கோத்திரம் கல்வி குணம்குன்றி
 நாளும் குடில்கள்தொறும்
 பாத்திரம் கொண்டு பலிக்குழ
 லாநிற்பர் பாரெங்குமே.

67

அன்னையே, அபிராமி! உன்னையே பாடி உன்னையே
 வணங்காமல், மின் போலும் ஒளியுடைய நின் தோற்றத்தை
 ஒரு மாத்திரை நேரமாகிலும் மனதில் நினையாத
 பேர்களுக்கு, என்ன நேரும் தெரியுமா? அவர்கள் கொடை,
 குணம், சிறந்தகுலம், கல்வி, குணம் இவையெல்லாம்
 குன்றி வீடு வீடாகச் சென்று, ஒடேந்தி உலகெங்கும்
 பிச்சை எடுத்துத் திரிவர்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

தோத்திரம் — போற்றிப் பாசரம்,
 மாத்திரைப்போது — நொடிப் பொழுது.

இன்பங்களைத் துய்க்க

பாரும் புனலும் கனலும்வெங்
 காலும் படர்விசும்பும்
 ஊரும் முருகு சுவைஒளி
 ஊறொலி ஒன்றுபடச்
 சேரும் தலைவி சிவகாம
 சுந்தரி சீரடிக்கே
 சாரும் தவமுடை யார்படை
 யாத தனமில்லையே.

68

ஏ, அபிராமி! நீ நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று,
 ஆகாயம் என்று ஐவகை பூதங்களாகவும்; சுவை, ஒளி,
 ஊறு, ஒசை, நாற்றம் என்ற அவைகளின் தன்மையாகவும்

நிற்கக் கூடியவள். சுந்தரியே! உன்னுடைய செல்வம் பொருந்திய திருவடிகளைச் சார்ந்தவர்கள், சிறந்த தவத்தைப் பெறுவர். அத்துடன் அவர்கள் அடையாத செல்வமும் இல்லை எனலாம். (எல்லாச் செல்வமும் பெறுவர்).

அருஞ்சொற் பொருள்:

ஊரும் — பொருந்தி நிற்கும், சீரடி — சிறப்புப்
பொருந்திய திருவடி, படையாத — பெறுத.

பெறற்கரிய பேறு பேற

தனந்தரும் கல்வி தரும்ஒரு
நாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவுந்
தரும்நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நல்லன எல்லாம்
தரும்அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழ லாள்அபி
ராமி கடைக்கண்களே.

69

ஏ, அபிராமி! மேகம் போலும், அடர்ந்த கூந்தலை யுடையவளே! நின்னுடைய அருள் பெருக்கும் கடைக் கண்களை வணங்கினாலே போதும். அக்கண்களே அடியார்களுக்குச் சிறந்த செல்வத்தைத் தரும். நல்ல கல்விதரும். சோர்வடையாத மனத்தைத் தரும். தெய்விக அழகைத் தரும். நெஞ்சில் வஞ்சம் கலவாத உறவினர்களைத் தரும். நல்லன எல்லாம் கிடும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

தளர்வு — சோர்வு. வஞ்சமில்லா இனம் — வஞ்சக மில்லாத உறவினர்.

இசையில் புலமை எய்த

கண்களிக் கும்படி கண்டுகொண்
டேன்கடம் பாடவியில்
பண்களிக் குங்குரல் வீணையும்
கையும் பயோதரமும்

மண்களிக் கும்பச்சை வண்ணமும்
ஆகி மதங்கர்குலப்
பெண்களிற் றேன்றிய எம்பெரு
மாட்டிதன் பேரழகே.

70

ஏ, அபிராமி! உன்னை என் கண்கள் களிக்குமாறு
கண்டு கொண்டேன். கடம்ப வனம் என்னும் பதியில்
உறைந்த அபிராமி அன்னையே! நின் பேரழகைக் கண்டு
கொண்டேன். பண்ணும் விரும்புகின்ற குரல், வீணை
தாங்கிய அழகிய கரங்கள், திருமுலை தாங்கிய திருமார்பு,
மன்மகள் மகிழும் பச்சை நிறம், இவைகளெல்லாம் கொண்ட
மதங்கர் எனும் குலத்தில் தோன்றிய பேரழகானவளே!
உன்னைக் கண்டு கொண்டேன்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

கடம்பாடவி — கடம்பவனம் என்னும் மதுரை,
பயோதரம் — மார்பகம்.

மளங் உறுதியடைய

அழகுக்(கு) ஒருவரும் ஒவ்வாத
வல்லி அருமறைகள்

பழகிச் சிவந்த பதாம்புயத்
தாள்பனி மாமதியின்

குழவித் திருமுடிக் கோமள
யாமனைக் கொம்பிருக்க

இழவுற்று நின்றநெஞ் சேயிரங்
கேல்உனக்(கு) என்குறையே.

71

அபிராமித் தேவி, எவருக்கும் இணையில்லாத திருமேனி
யழகுடையவள். வேதப் பொருளிலே திருநடம் புரிந்த
சிவந்த பாதத் தாமரைகளே யுடையவள். குளிர்ந்த இளம்
பிறையைத் தன் திருவடிகளில் கூடிய கோமளவல்லி.
இனிமையான கொம்பான தேவி இருக்க நெஞ்சே!
ஊக்கம் குறைந்து, ஏக்கம் கொள்ளாதே! உற்ற இடத்தில்
ஊன்று கோலாக அன்னை இருக்க உனக்கு ஏன் குறை?

அருஞ்சொற் பொருள்:

அருமறைகள் — அறிதற்கு அரிதாகிய வேதங்கள்,
பாதாம்புயம் — பாதத் தாமரை.

பேரவீத் துயர் நீங்க

என்குறை தீரநின்(று) ஏத்துகின்
 ரேன்இனி யான்பிறக்கின்
 நின்குறை யேஅன்றி யார்குறை
 காண்இரு நீள்விசுப்பின்
 மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற
 நேரிடை மெல்லியலாய்
 தன்குறை தீரஎங் கோன்சடை
 மேல்வைத்த தாமரையே.

72

ஏ. அபிராமி! என்னுடைய குறைகளெல்லாம் தீர உன்னையே வணங்குகிறேன். இக்குறையுடைய பிறவியை நான் மறுபடியும் எடுத்தால் என் குறையே அல்ல. உன்னுடைய குறையேயாகும். அகன்ற வானத்தில் தோன்றும், அம்மின்னலையும் பழிக்குமாறுள்ள நுண்ணிய இடையை யுடையவளே! எம்முடைய தந்தை சிவபெருமான், தன் குறை தீர, தனது திருமுடிமேல் சாத்திய அழகிய பாதத் தாமரைகளையுடையவளே!

அருஞ்சொற் பொருள்:

நீள் விசும்பு — நீண்ட பெரிய வானம்,
 எங்கோன் — எம்மைக் காக்கும் தலைவன்.

மங்கையர்க்கு மணவாழ்வு பேற

தாமம் கடம்பு படைபஞ்ச
 பாணம் தனுக்கரும்பு
 யாமம் வயிரவர் ஏத்தும்
 பொழு(து)எமக் கென்றுவைத்த
 சேமம் திருவடி செங்கைகள்
 நான்(கு)ஒளி செம்மையம்மை
 நாமம் திரிபுரை ஒன்றோ
 டிரண்டு நயனங்களே.

73

ஏ, அபிராமி! உன்னுடைய மாலை, கடம்மாலை; படைகளோ பஞ்ச பாணங்கள் (ஐவகை மலர் அம்புகள்) வில்லோ கரும்பு, உன்னுடைய நெற்றிக் கண்களோ அருட்கண்கள், நான்கு கரங்களோ செந்நிறமாகும். உன்னை வயிரவர்கள் வணங்கும் நேரமோ நள்ளிரவாகும். திரிபுரை என்ற பெயரும் உண்டு, நீ எனக்கு மேலாக வைத்திருக்கும் செல்வம் நின்னுடைய திருவடித் தாமரைகளே யாகும்

அருஞ்சொற் பொருள்:

தாமம் — மாலை, யாமம் — நேரம்.

தொழில் சிறக்க முதன்மை பெற

நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும்

வேதமும் நாரணனும்

அயனும் பரவும் அபிராம

வல்லி அடியிணையைப்

பயன்என்று கொண்டவர் பாவையர்

ஆடவும் பாடவும்பொன்

சயனம் பொருந்து தமனியக்

காவினில் தங்குவரே.

74

முக்கண்களையுடைய சிவன், திருமால், பிரம்மா முதலானோர்களும் வணங்கக் கூடிய தேவி அபிராமி யாகும். அவளுடைய பாதங்களிலே சரண் என்றடைந்த அடியார்கள், இந்திர போகத்தையும், விரும்ப மாட்டார்கள். அரம்பை முதலான தேவமகளிர்கள் பாடி ஆட, பொன் ஆசனமே கிட்டினும், அன்னையின் பாதச் சேவையையே பெரிதென நினைவார்கள்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

அயன் — பிரமன், தமனியக்கா — கற்பகச் சோலை.

விதியை முறியடிக்க

தங்குவர் கற்பகத் தருவின்

நீழலில் தாயரின்றி

மங்குவர் மண்ணில் வழுவாப்

பிறவியை மால்வரையும்

பொங்குவர் ஆழியும் ஈரேழ்
புவனமும் பூத்தஉந்திக்
கொங்கிவர் பூங்குழ லாஸ்திரு
மேனி குறித்தவரே.

75

பெரிய மலைகளையும், நுரைக் கடலையும், பதினான்கு உலகத்தையும் பெற்றெடுத்த ஏ, அபிராமி. மணம் வீசும் பூவையணிந்த குழலுடையவளே! உன்னுடைய திரு மேனியை இடையறாது சிந்தையிலே தியானிப்பவர் சகலத்தையும் தருகின்ற கற்பக மரத்தின் நிழலையும் பெற்று இன்புறுவர். இடைவிடாது தோன்றும் மானிடப் பிறவியும் இல்லாமல் போவர். அத்தகைய பல பிறவிகளில் பெற்றெடுக்கும் மானிடத் தாயரும் இல்லாமல் போவர். (என்றும் நிலையாகிய தாய் நீயே.)

அருஞ்சொற் பொருள்:

வழுவாப் பிறவி — இடைவிடாது நேர்ந்துவரும் பிறவி.
மங்குவர் — குறைவர்; இல்லாமற்போவர்.

உரிமைகளை நிலைநாட்ட

குறித்தேன் மனத்தில்தின் கோலம்எல்
லாம்நின் குறிப்பறிந்து
மறித்தேன் மறலி வருகின்ற
நேர்வழி வண்டுகிண்டி
வெறித்தேன் அவிழ்கொன்றை வேணிப்
பிரா(ன்)ஒரு கூற்றைமெய்யில்
பறித்தே குடிபுகு தும்பஞ்ச
பாண பயிரவியே.

76

ஏ, அபிராமி! பஞ்ச பாணங்களையுடையவளே! உன்னுடைய திருக்கோலத்தையே மனதில் நினைத்துத் தியானிக்கின்றேன். உன்னுடைய திருவருளைக் கொண்டு, மருட்டுகின்ற, யமன் வரும் வழியைக் கண்டு கொண்டேன். கண்டதும் அல்லாமல், அவன் வருவதற்குமுன், அவன் வழியை அடைத்தும் விட்டேன். (எல்லாம் நின் திருவருளே) வண்டு மொய்க்கும் தேனோடு கூடிய கொன்றை

மாலையை அணிந்த சிவபெருமானின் இடப்பாகத்தை
வெற்றி கொண்டு, தானொரு பாதியாக அமர்ந்தவளே!

அருஞ்சொற் பொருள்:

மறித்தேன் — தடுத்தேன், மறவி — இயமன்.

பகைக்கு அஞ்சாதிருக்க

பயிரவி பஞ்சமி பாசாங்
குசைபஞ்ச பாணிவஞ்சர்
உயிரவி உண்ணும் உயர்சண்டி
காளி ஒளிரும்கலா
வயிரவி மண்டலி மாலினி
சூலி வராகிஎன்றே
செயிரவி நான்மறை சேர்திரு
நாமங்கள் செப்புவரே.

77

ஏ, அபிராமி! உன்னை, பைரவர் வணங்கக் கூடிய
பைரவி; பஞ்சமி; பாசத்தையும், அங்குசத்தையும் உடைய
பாசாங்குசை; ஐவகை மலர் அம்புகளையுடைய டஞ்சபாணி;
வஞ்சகரின் உயிரை மாய்த்து, அவர்கள் இரத்தத்தைக்
குடிக்கின்ற மேலான சண்டி; மகாகாளி, ஒளிவீசும் கலை
பொருந்திய வயிரவி; சூரிய, சந்திர மண்டத்திலுள்ளோர்க்கு
மண்டலி; சூலத்தையுடைய சூலி; உலகளந்த வராகி
என்றெல்லாம் அடியார் பல்வேறு நாமங்களைச் சொல்லி
வணங்குவர். குற்றமற்ற வேதங்களிலும், நின் திருநாமங்கள்
இவ்வாறு கூறப்படுகின்றன. அதையே அடியார்கள் மீண்டும்
மீண்டும் சொல்லி வாழ்த்தி, வணங்கி, வழிபடுகின்றனர்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

மாலினி — கடப்ப மாலையை அணிந்த தேவி.

செயிர் அவி — குற்றம் களையப் பெற்ற.

அஷ்ட போகங்களையும் அடைய

செப்பும் கனக கலசமும்
போலும் திருமுலைமேல்
அப்பும் களப அபிராம
வல்லி அணிதரளக்

கொப்பும் வயிரக் குழையும்
விழியின் கொழுங்கடையும்
துப்பும் நிலவும் எழுதிவைத்
தே(ன்)என் துணைவிழிக்கே.

78

என் தாயே! அபிராமி! உன்னையே என் இரு கண்களில்
எழுதி வைத்தேன். அந்த உருவம் எப்படிப் பட்டதெனின்,
மாணிக்கப்பூண் அணிந்த பொற்கலசம் போன்ற திருமுலை;
அம்முலைமேல் பூசிய மணம் வீசும் சிறந்த சந்தனக் கலவை;
அங்கே புரளும் அணிகலன்கள் சிறந்த முத்துக் கொப்பு,
வைரத்தோடு; செழுமையான கருணைமிகும் கடைக் கண்கள்;
குளிர்ச்சியை உமிழ்கின்ற நிலவைப் போன்ற திருமுகம்—
இவைகளெல்லாம் கொண்ட வடிவையே என் மனத்தில்
இருத்தினேன்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

செப்பு — ஒளி மணிகள் வைக்கின்ற சிமிழ்.

தரளக் கொப்பு — முத்துக் கொப்பு.

சிற்றினம் சேராதிருக்க

விழிக்கே அருளுண்(டு) அபிராம
வல்லிக்கு வேதம்சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சுண்(டு)
எமக்(கு)அவ் வழிகிடக்கப்
பழிக்கே சுழன்றுவெம் பாவங்க
ளேசெய்து பாழ்நரகக்
குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்தம்
மோடென்ன கூட்டினியே.

79

அபிராமியின் விழிகளில் என்றும் அருளுண்டு. வேத
முறைப்படி அவளை வழிபட எனக்கு நெஞ்சமும் உண்டு.
ஆகையால் பழியையும், பாவத்தையுமே விளைவீத்து, பாழ்
நரகக்குழியில் அழுந்தி வாடும் பேதையார்களோடு எனக்கு இனி
என்ன தொடர்பு? (அபிராமி அன்னை சிறந்த துணையாவாள்.)

அருஞ்சொற் பொருள்:

கயவர் — அறிவிடாப் பேதையர், கூட்டு — தொடர்பு.

எல்லையில் மகிழ்ச்சி பெற

கூட்டிய வாஎன்னைத் தன்னடி
யாரில் கொடியவினை
ஒட்டிய வாஎன்கண் ஒடிய
வாதன்னை உள்ளவண்ணம்
காட்டிய வாகண்ட கண்ணும்
மனமும் களிக்கின்றவா
ஆட்டிய வாநடம் ஆடகத்
தாமரை ஆரணங்கே

80

ஏ, அபிராமித் தாயே! பொற்றாமரையில் வாழும், பேரழகானவளே! என்னை உன் அடியார்கள் கூட்டத்தில் சேர்த்தவளே! நான் செய்த கொடிய வினைகளையெல்லாம் ஒழித்தவளே! ஒன்றையும் அறியாத எனக்கு, உன்னுடைய உண்மை உருவை காட்டியவளே! உன்னைக் கண்ட என் கண்ணும், மனமும் களிநடம் புரிகின்றது. இவ்வாறெல்லாம் என்னை நாடகமாடச் செய்தவளே! உன்னுடைய கருணையைத்தான் என்னவென்பேன்!

அருஞ்சொற் பொருள்:

ஆடகம் — பொன், ஆரணங்கு — பேரழகுப் பெண்.

நற்பண்புகள் வளர

அணங்கே அணங்குகள் நிற்பரி
வாரங்கள் ஆகையினால்
வணங்கேன் ஒருவரை வாழ்த்துகி
லேன்றெஞ்சில் வஞ்சகரோடு
இணங்கேன் என(து)உனது என்றிருப்
பார்சிலர் யாவரொடும்
பிணங்கேன் அறிவொன் றிலேன்என்கண்
நீவைத்த பேரளியே.

81

ஏ, அபிராமி! என்னிடத்தில் நீ வைத்த பெருங்கருணையினால் நான் கள்ள நெஞ்சம் உடையவரிடம் நெருங்க மாட்டேன். உலகத்தில் மற்ற சக்திகளெல்லாம் உன்னுடைய பரிவாரத் தேவதைகளேயாகும். ஆதலினால் நான் அவர்களை வணங்க மாட்டேன். ஒருவரையும் போற்றவும் மாட்டேன். நான் அறிவில்லாதவனாயினும் என்னுடையதெல்லாம் உன்னுடையது என்று உன்னை வணங்கும் சில ஞானிகளோடு மட்டுமே பிணங்காது சேர்ந்து உறவாடுவேன்!

அருஞ்சொற் பொருள்:

பிணங்கேன் — மாறுபட்டுச் செல்வேன்,
அறிவொன்றிலேன் — அறிவிலாத யான்.

மறதியைப் போக்க

அளியார் கமலத்தில் ஆரணங்
கேஅகி லாண்டமும்நின்
ஒளியாக நின்ற ஒளிர்திரு
மேனியை உள்ளுந்தொறும்
களியாகி அந்தக் கரணங்கள்
விம்மிக் கரைபுரண்டு
வெளியாய் விடினெங்ங னேமறப்
பேன்றின் விரகினையே.

82

ஏ, அபிராமி! வண்டுகள் ஆர்க்கும் தாமரையில் வாழ்பவளே! பேரழகானவளே! உலகமெல்லாம் ஒளியாக நின்ற, ஒளி வீசும் உன்னுடைய திருமேனியை நான் நினைக்கும் தோறும் களிப்படைகின்றேன். அக்களிப்பின் மிகுதியால் அந்தக் காரணங்கள் விம்மிக் கரை புரண்டு, பரவெளி யாகவுள்ள ஆகாயத்தில் ஒன்றி விடுகின்றன. இவ்வளவு பேரருள் காட்டியருளிய உன் தவநெறியை நான் எவ்வாறு மறப்பேன். (மறவேன் ஒரு போதும்.)

அருஞ்சொற் பொருள்:

அவி — வண்டு, ஆர் — மொய்த்தல்,
உள்ளுந்தோறும் — நினைக்குத்தோறும்.

அடையமுடியாதவற்றை அடைய

விரவும் புதுமலர் இட்டுநின்

பாத விரைக்கமலம்

இரவும் பகலும் இறைஞ்சவல்

லார்இமை யோர்எவரும்

பரவும் பதமும் அயிரா

வதமும் பகீரதியும்

உரவும் குலிசமும் கற்பகக்

காவும் உடையவரே.

83

அன்னையே! அபிராமி! உன்னுடைய மணம், ரிக்க திருவடித் தாமரைகளில் தேன் சிந்தும் புதுமலர்களை வைத்து இரவு, பகலாக தியானம் செய்யும் பெரியோர்கள், தேவர்கள் முதலிய யாவரும் இந்திர பதவி, ஐராவதம் என்ற யானை, ஆகாய கங்கை வலிமையான வஜ்ஜிர ஆயுதம், கற்பகச் சோலை முதலியவைகளை முறையாகப் பெற்று பெருவாழ்வு வாழ்கின்றனர். (எனக்கும் அருள்வாயாக!)

அருஞ்சொற் பொருள்:

விரைக்கமலம் — மணம் மிகுந்த தாமரை மலர்.

இமையோர் — வீழிகளை இமைத்தல் செய்யாத தேவர்கள்.

சங்கட நீங்கவிரிவிறும் விடுபட

உடையானை ஒல்கு செம்பட்டு

உடையானை ஒளிர்மதிசெஞ்

சடையானை வஞ்சகர் நெஞ்சடை

யானைத் தயங்குநுண்ணூல்

இடையானை எங்கள்பெம் மானிடை

யானைஇங்கு) என்னைஇனிப்

படையானை உங்களை யும்படை

யாவண்ணம் பார்த்திருமே.

84

ஏ, அடியார்களே, என் அபிராமி, இடையில் ஒளி வீசும் செம்பட்டை அணிந்தவள். ஒளி வீசும் பிறைச் சந்திரனை அணிந்த சடையை உடையவள். வஞ்சகர்களின் நெஞ்சிலே குடி கொள்ளாதவள். ஒளி விளங்கும் நுண்மையான நூலிடையாள். சிவபெருமானின் இடப் பாகத்தில் குடி கொண்டவள். என் அன்னையாகிய இவள் அந்நாள் என்னை அடிமையாகக் கொண்டாள். என்னை இனி இவ்வுலகில் பிறக்க வைக்க மாட்டாள். அத்தகைய தேவியை நீங்களும் தொழுது போற்றுங்கள். நீங்களும் பிறவியெடுக்காப் பேறெய்த அவனையே தியானம் செய்யுங்கள்.

ஒல்கு — ஒசிந்து, நுண்ணால் இடை — மெலிந்த நூல் போன்ற மெல்லிய இடை.

தீவிர அகல

பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங்
குசமும் பணிச்சிறைவண்(டு)

ஆர்க்கும் புதுமலர் ஐந்தும்
கரும்பும்என் அல்லல்எல்லாம்

தீர்க்கும் திரிபுரை யாள்திரு
மேனியும் சிற்றிடையும்

வார்க்குங் குமமுலையும்முலை
மேல்முத்து மாலையுமே.

85

ஏ, அபிராமி, நான் எத்திசையை நோக்கினும், உன்னுடைய படைகளாகிய பாசமும், அங்குசமும், வண்டுகள் மறைந்திருக்கும் மலர் அம்பு ஐந்தும், கரும்பு வில்லும் என்னுடைய துன்பங்களெல்லாம் தீர்க்கக் கூடிய திரிபுரையாகிய நின் திருமேனி அழகும், சிற்றிடையும், கச்சையணிந்த, குங்குமம் தோய்ந்த மார்புகளும், அவற்றின் மேலே அசையும் முத்துமாலையும் என்கண்முன் காட்சியாய் நிற்கின்றன. (எங்கும் பரந்தவள்)

அருஞ்சொற் பொருள்:

சிற்றிடை — சிறிய இடை, குங்கும மூலை — குங்குமக் குழம்பு மணக்கும் மார்பகம்.

KOVILLOOR DIGITAL LIBRARY
NEAR KALAIKATTU
PHONE: 436846

படைக் கருவினால நீங்கு நேரதிருக்க
மாலயன் தேட மறைதேட
வானவர் தேடநின்ற
காலையும் சூடகக் கையையும்
கொண்டு கதித்தகப்பு
வேலைவெங் காலன்என் மேல்விடும்
போது வெளிநில்கண்டாய்
பாலையும் தேனையும் பாகையும்
போலும் பணிமொழியே.

86

ஏ, அபிராமி, பாலையும், தேனையும், பாகையும் ஒத்து
இனிய மொழியுடையவளே! யமன், கோபித்து பல கிளை
களைக்கொண்ட சூலத்தை என்மீது செலுத்தும்போது, திரு
மாலும், பிரம்மனும், வேதங்களும், வானவர்களும்,
தேடியும் காணாத திருப்பாதங்களையும் சங்கையணிந்த
திருக்கரங்களையும் கொண்டு, நீ, என் முன்னே காட்கி
தந்தருள வேண்டும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

சூடகம் — மடவார் கையிலணியும் ஒருவகை அணி,
வெங்காலன் — கொடிய இயமன்.

செயற்கரிய செய்ய

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத
நின்திரு மூர்த்திஎன்றன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்ற
தால்விழி யால்மதனை
அழிக்கும் தலைவர் அழியா
விரதத்தை அண்டமெல்லாம்
பழிக்கும் படியொரு பாகம்கொண்
டானும் பராபரையே.

87

ஏ, அபிராமி நெற்றிக் கண் கொண்டு மன்மதனை
எரித்த எம்பிரானாகிய சிவ பெருமானின் அழியாதயோக

விரதத்தை எவ்வுலகத்தவரும் பழிக்குமாறு அவளது இடப் பக்கத்தில் இடம் கொண்டு ஆள்பவளே! எளியேனாகிய என் கண்களிலும், என் செயல்களிலும், வாக்குக்கும், மனத்திற்கும் எட்டாத நின் திருவுருவமே தோன்றி காட்சி யளிக்கின்றதே! (ஈதென்ன வியப்போ?)

அருஞ்சொற் பொருள்:

மதன் — மன்மதன், பராபரை — அபிராமி அம்பிகை.

அம்மையின் அரும்பேற

பரமென்று உணையடைந் தேன்தமிழ்
யேனும்உன் பத்தருக்குள்
தரமென்று இவன்என்று தள்ளத்
தகாது தரியலர்தம்
புரம்அன்று எரியப் பொருப்புவில்
வாங்கிய போதில் அயன்
சிரம்ஒன்று செற்றகை யான்இடப்
பாகம் சிறந்தவளே

88

ஏ, அபிராமி! பகைவர்களது முப்புரத்தை எரிக்க மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டவரும், திருமாலின் உந்தித் தாமரையில் தோன்றிய பிரமனின் சிரம் ஒன்றைக் கிள்ளியழித்தவருமான சிவ பெருமானின் இடப் பாகத்தில் சிறந்து வீற்றிருப்பவளே! யாருமே துணையில்லாத நான் நீயே கதியென்று சரணடைந்தேன். ஆகையால் எளியேனாகிய என்விடத்தில் உன் பத்தருக்குள்ள தரம் இல்லையென்று நீ தள்ளிவிடுதல் தகாது. அது உன் அருளுக்கும் அறமன்று.

அருஞ்சொற் பொருள்:

தமியேன்—அனாதையான நான், தரியலர்—பகைவர்.

யோகசித்தி அடைய

சிறக்கும் கமலத் திருவேநின்
சேவடி சென்னிவைக்கத்

துறக்கம் தரும்நின் துணைவரும்
நீயும் துரியம்அற்ற
உறக்கம் தரவந்(து) உடம்போ(டு)
உயிர்உற வற்றறிவு
மறக்கும் பொழுதென்முன் னேவரல்
வேண்டும் வருந்தியுமே.

89

அபிராமித் தாயே! சிறந்த தாமரையில் வீற்றிருக்கும் செல்வமே! என்னுடைய உயிருக்கும், உடலுக்கும் தொடர்பற்று, அறிவு மறதி மிகுந்து இருக்கும் வேளையில் உன்னுடைய சேவடி என்னுடைய சென்னியில் படர வேண்டும். மேலும், பற்றின்மையை அனுக்கிரகிக்கும் உன்னுடைய துணைவரும் வந்து மோன நிலையில் நான் அறி துயிலில் அமரும் பேற்றை அருள வேண்டும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

சென்னி — தலை, துறக்கம் — சுவர்க்கம், துரியம்
அற்ற உறக்கம் — அந்நுயில் நிலை.

பீரித்தவர் கூட

வருந்தா வகைஎன் மனத்தா
மரையினில் வந்துபுகுந்(து)
இருந்தாள் பழைய இருப்பிட
மாக இனிஎனக்குப்
பொருந்தா தொருபொருள் இல்லேவிண்
மேவும் புலவருக்கு
விருந்தாக வேலை மருந்தா
னதைநல்கும் மெல்லியலே.

90

ஏ, அபிராமி! உலகில் எனக்கு இனிக் கிடைக்காத பொருளென்று ஏதுமில்லை. என்னுடைய உள்ளத் தாமரையை உன்னுடைய பழைய உறைவிடமாகக் கருதி வந்தமர்ந்தாய். மேலும் நான் பிறந்தும், இறந்தும் வருந்தாமல் இருக்க அருள்புரிந்தாய். பாற்கடலில் தோன்றிய அமிர்தத்தைத் திருமால் தேவர்களுக்குக் கொடுக்க மூலமாக இருந்த அபிராமியே, எனக்கு இனியேது குறை?

அருஞ்சொற் பொருள்:

வேலை மருந்து — பாற்கடல் அமிழ்தம்,
மெல்லியள் — மென்மை வாய்ந்த பெண்.

(சட்ட, பாராளு)மன்றத்தமர்ந்து கோலோச்ச

மெல்லிய நுண்ணிடை மின்அனை
யானை விரிசடையோன்
புல்லிய மென்முலை பொன்அனை
யானைப் புகழ்ந்துமறை
சொல்லிய வண்ணம் தொழும்அடி
யாரைத் தொழுமவர்க்குப்
பல்லியம் ஆர்த்தெழ வெண்பக(டு)
ஊரும் பதம்தருமே.

91

அபிராமித் தேவி! நீ, மின்னல் போலும் மெல்லிய இடையினை உடையவள்; விரிந்த சடைமுடி நாதர் சிவபிரானோடு இணைந்து நிற்கும் மென்மையான முலைகளையுடையவள்; பொன்னைப் போன்றவள். இவ்வாறுகிய உன்னை வேதப்படி தொழுகின்ற அடியார்க்கும் அடியவர்கள், பல்வகை இசைக்கருவிகள் இனிதாக முழங்கி வர வெள்ளையானையாகிய ஐராவதத்தின் மேலே ஊர்ந்து செல்லும் இந்திரப் பதவி முதலான செல்வ போகங்களைப் பெறுவர்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

மின்அனையார் — மின்னலைப் போன்ற இடையினை உடையவள், புல்லிய—அனைந்த, பல்லியம்—இசைக்கருவி.

மனப்பக்குவம் அடைய

பதத்தே உருகிநின் பாதத்தி
லேமனம் பற்றிஉன்றன்
இதத்தே ஒழுக அடிமைகொண்
டாய்இனி யான்ஒருவர்
மதத்தே மதிமயங் கேன்அவர்
போன வழியும்செல்லேன்

முதத்தேவர் மூவரும் யாவரும்
போற்றும் முகிழ்நகையே.

92

ஏ, அபிராமி! முதல் என்று கூறப்படும் மும்மூர்த்தி
களும் மற்றுமுள்ள தேவர்களும் போற்றித் தொழுகின்ற
புன்னகையையுடையவளே! உன்னுடைய ஞானத்திற்
காகவே உருகி நின்ற என்னை உன் பாதத்திலேயே பற்றும்
படிச் செய்து, உன் வழிப்படியே யான் நடக்கும்படி அடிமை
யாகக் கொண்டவளே! இனிநான் வேறொரு மதத்திலே
மனம் மயக்கம் கொள்ள மாட்டேன். அவர்கள் செல்லும்
வழியிலேயும், செல்லமாட்டேன்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

முதத் தேவர் — முதலாந்தன்மை வாய்ந்த திரிமூர்த்திகள்,
முகிழ்நகை — புன்முறுவல்,

குளவூர் துலங்க

நகையே இஃதிந்த ஞாலமெல்
லாம்பெற்ற நாயகிக்கு
முகையே முகிழ்முலை மாணே
முதுகண் முடிவில்அந்த
வகையே பிறவியும் வம்பே
மலைமகள் என்பதுநாம்
மிகையே இவள்தன் தகைமையை
நாடி விரும்புவதே.

93

உலகமெல்லாம் பெற்றெடுத்த தலைவியாகிய அபிராமி
அன்னையின் திரு மார்பகங்களை, தாமரை மொட்டு என்
கிறார்கள். கருணை ததும்பி நிற்கும் முதிர்ந்த கண்களை,
மருட்சி மிக்க மான்கண்கள் என்கிறார்கள். முடிவில்லாதவள்
என்றெல்லாம் பக்தர்கள் கூறுகின்றார்கள். மற்றும், அவளையே
மலையரசன் மகள் என்றும் கூறுகின்றார்கள். இவையெல்லாமே
மாறுபட்ட கூற்றுகள். இவைகளை நினையும் போது எனக்கு
நகைப்பே உண்டாகிறது. இனிமேல் நாம் செய்யக்கூடியது,
இத்தகைய கற்பனைகளைத் தள்ளி அவளின் உண்மைநிலையை
அறிதலேயாகும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

முகிழ்முலை — ஒளி பொருந்திய மார்பகம்,
முதுகண் — முதிர்ந்த கண், மிகையே — போற்றத்
தகுந்ததே.

மனநோய்கள் தீர

விரும்பித் தொழும்அடி யார்விழி
நீர்மல்கி மெய்-ளகம்

அரும்பித் ததும்பி|| அனந்த
மாகி அறிவிழந்து

சுரும்பிற் களித்து ஸாழிதடு
மாறிமுன் சொன்னஎல்லாம்

தரும்பித்தர் ஆவரென் றுல்அபி
ராமி சமயம்நன்றே.

94

அபிராமி அம்மையை பக்தியோடு விரும்பித் தொழும் அடியவர்களின் கண்களில் நீரானது பெருகி, மெய் சிலிர்த்து ஆனந்தம் ததும்பி, அறிவு மறந்து, வண்டைப் போல் களித்து, ஒளி தடுமாறி, முன்பு சொல்லிய பித்தரைப் போல் ஆவார்கள் என்றால் அப்பேரானந்தத்திற்கு மூலமான அம்பிகையின் சமயமே மிகச் சிறந்ததாகும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

புளகம் — ஆனந்த மெய்ச்சிலிர்ப்பு, சுரும்பு — வண்டு.

ஆண்டவனைச் சரணடைய

நன்றே வருகினும் தீதே

விளைகினும் நான்அறிவ(து)

ஒன்றேயு மில்லை உனக்கே

பரம்எனக்(கு) உள்ளம்எல்லாம்

அன்றே உனதென்(று) அளித்துவிட்

டேன்அழி யாதகுணக்

குன்றே அருட்கட லேஇம

வான்பெற்ற கோமளமே.

95

ஏ அபிராமி! அழியாத குணக் குன்றே! அருட் கடலே! மலையரசன் பெற்றெடுத்த அழகிய கோமள வல்லியே! எனக்கு உரிமை என்று எப்பொருளும் இல்லை. அனைத்தையும் அன்றே உன்னுடைய தாக்கி விட்டேன். இனி எனக்கு நல்லதே வந்தாலும், தீமையே விளைந்தாலும் அவற்றை உணராது விருப்பு, வெறுப்பற்றவனாவேன். இனி என்னை உனக்கே பரம் என்று ஆக்கினேன்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

பரம் — பாரம், குணக்குன்று — அசைதல் இல்லாத நிலையான குணம் உடையவன், அருட்கடல் — கடல் போல் விரிந்த அருட்பரப்பு.

தாழாத கீர்த்தி அடைய

கோமள வல்லியை அல்லியந்
தாமரைக் கோயில்வையும்

யாமள வல்லியை ஏதம்
இலாளை எழுதரிய

சாமள மேனிச் சகலக
லாமயில் தன்னைத்தம்மால்

ஆமள வும்தொழு வார்எழு
பாருக்கும் ஆதிபரே.

96

என் அபிராமி அன்னையை, இளமையும் அழகும் மிக்க கோமள வல்லியை, அழகிய மென்மையான தாமரையைக் கோயிலாகக் கொண்டு உறையும் யாமளவல்லியை, குற்றமற்றவளை, எழுதுதற்கு இயலாத எழில் கொண்ட திருமேனியுடையவளை, சகல கலைகளிலும் வல்ல மயில் போன்றவளை, தம்மால் (தன்னால்) கூடுமானவரை தொழுகின்ற அடியவர்களே, ஏழுலகையும் ஆட்சி புரியும் அதிபர்கள் ஆவார்கள்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

வையும் — தங்கியுள்ள, ஏதம் — குற்றம்.

சாமளம் — பசுமை நிறம், ஆதிபர் — அதிபர்.

தருமம் தழைக்க

ஆதித்தன் அம்புலி அங்கி
 குபேரன் அமரர்தங்கோன்
 போதிற் பிரமன் புராரி
 முராரி பொதியமுனி
 காதிப் பொருபடைக் கந்தன்
 கணபதி காமன்முதல்
 சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர்
 போற்றுவர் தையலையே.

97

என்னுடைய அன்னை அபிராமியை, புண்ணியம் பல செய்து, அவற்றின் பயனையும் அடைந்த சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, குபேரன், தேவர்களின் தலைவன் இந்திரன், தாமரை மலரில் உதித்த பிழம்பன், முப்புரங்களை எரித்த சிவபெருமான், முரனைத் தண்டித்த திருமால், பொதிய மலை முனியாகிய அகத்தியர், கொன்று போர் புரியும் கந்தன், கணபதி, மன்மதன் முதலாகிய எண்ணற்ற தேவர்கள் அனைவரும் போற்றித் துதிப்பர்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

அங்கி — அக்கினித்தேவன், குபேரன் — செல்வத்தின் அதிபதி, புராரி — முப்புரங்களை அழித்த சிவன், முராரி — முரன் என்னும் அரக்கனை அழித்த திருமால்.

வஞ்சகாகவினின்றும் விடுபட

தைவந்து நில் னடித் தாமரை
 சூடிய சங்கரற்குக்
 கைவந்த தீயும் தலைவந்த
 ஆறும் கரந்ததெங்கே
 மெய்வந்த நெஞ்சின்அல் லால்ஒரு
 காலும் விரகர்தங்கள்
 பொய்வந்த நெஞ்சில் புகஅறி
 யாமடப் பூங்குயிலே.

98

ஏ, அபிராமி, நீ உண்மை பொருந்திய நெஞ்சைத் தவிர வஞ்சகர்களுடைய டொய் மனத்தில் ஒருபோதும் வந்து புகுத்தறியாதவள். பூங்குயில் போன்றவளே! உன்னுடைய பாதத் தாமரையை தலையில் சூழிக் கொண்ட சிவபெருமானாகிய சங்கரனின் கையிலிருந்த தீயும், முடிமேல் இருந்த ஆறும் (ஆகாய கங்கை) எங்கே ஒளிந்து கொண்டனவோ?

அருஞ்சொற் பொருள்:

கரந்தது — ஒளிந்துகொண்டது, வீரகர் — வஞ்சகர்.

பக்திப் பேருக்கில் நம்மை டுறக்க

குயிலாய் இருக்கும் கடம்பா

டவியிடைக் கோலஇயல்

மயிலாய் இருக்கும் இமயா

சலத்திடை வந்துதித்த

வெயிலாய் இருக்கும் விசும்பில்

கமலத்தின் மீதன்னமாம்

கயிலா யருக்(கு)அன்(று) இமவான்

அளித்த கனங்குழையே.

99

ஏ, அபிராமி! அன்று கையாங்கிரித் தலைவனாகிய சிவ பிரானுக்கு மணம் முடித்த மலையரசன் மகளே! கடம்ப வனத்தில் உறைந்த குயிலே! இமயமலையில் தோன்றிய அழகிய மயிலே! ஆகாயத்தில் நிறைந்திருப்பவளே! தாமரை மீது அன்னமாக அமர்ந்திருக்கும் திருக் கோலத்தையுடையவளே!

(மதுரையில் குயிலாகவும் இமயத்தில் மயிலாகவும் சிதம்பரத்தில் ஞானசூரிய ஒளியாகவும் திருவாரூரில் அன்னமாகவும் அம்பிகை விளங்குகிறாள் என்பது வழக்கு)

அருஞ்சொற் பொருள்:

கடம்பவனம் — மதுரை, விண் — சிதம்பரம்,

தாமரை — திருவாரூர்.

சரணம் அடைய வழி

குழையைத் தழுவிய கொன்றையந்
 தார்கமழ் கொங்கைவல்லி
 கழையைப் பொருத திருநெடுந்
 தோளும் கருப்புவில்லும்
 விழையப் பொருதிறல் வேரியம்
 பாணமும் வெண்ணகையும்
 உழையைப் பொருகண்ணும் நெஞ்சில்எப்
 போதும் உதிக்கின்றவே; 100

ஏ, அபிராமி! குழையிலே தவழும்படியாகவுள்ள கொன்றை மலரால் தொடுத்த மாலையின் மணம்கமழும் மார்பகங்களையும் தோளையும் உடையவளே! மூங்கிலைஓத்த அழகிய கரும்பு வில்லும், கலவிப்போருக்கு விரும்பக் கூடிய மணம் மிகுந்த ஐவகை மலர் அம்பம், வெண்மையான முத்துட்டல் இதழ் சிரிப்பும், மாளை ஓத்த மருண்ட கண் களுமே எப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நிறைந்திருக்கிறது. அத்திருமேனியையே நான் வழிபடுகின்றேன்.

அருஞ்சொற் டொருள்:

குழை — ஒருவகைக் காதணி, கழை — முங்கி ல்.
 உழை — மான், வேரி — வாசம்,
 வெண்ணகை — முத்துப் புன்னகை.

நூற்பயன்

ஆத்தானை எங்கள் அபிராம
 வல்லியை அண்டம்எல்லாம்
 பூத்தானை மாதுளம் பூநிறத்
 தானைப் புவிஅடங்கக்
 காத்தானை ஐங்கணை பாசாங்
 குசமும் கரும்பும்அங்கை
 சேர்த்தானை முக்கண்ணி யைத்தொழு
 வார்க்(கு)ஒரு தீங்கில்லையே. 101

எங்கள் தாயானவளை, அபிராம வல்லியை, எல்லா உலகங்களையும் பெற்றவளை, மாதுளம்பூப்போன்ற நிறத்துடையவளை, உலகமெல்லாம் காத்தவளை, திருக்கரங்களில் மலர் அம்புகள் ஐந்தையும், பாசத்தையும், அங்குசத்தையும், கரும்பு வில்லையும் வைத்திருப்பவளை, மூன்று கண்களையுடைய தேவியை—தொழுவார்க்கு ஒரு தீங்கும் நேராது; உலகில் வளமும் நலமும் பெற்று வாழ்வார்.

அபிராமி அந்தாதி முற்றும்.

KOVILOOR MADALAYAM
KOVILOOR-630 307
(NEAR) KARAIKUDI
(PHONE: -436846)